

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Особистість

Позивний «Суддя»

▶ СТОР. 6

Ми — разом!

Його картини зцілюють бійців

▶ СТОР. 9

Вітчизняний стиль

Корабели спустили на воду нове судно

▶ СТОР. 12

№ 161 (6165) СЕРЕДА, 2 ВЕРЕСНЯ 2015 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Третя сесія розпочалася хвилиною мовчання

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Пленарне засідання 2 вересня

Учора розпочала роботу третя сесія Верховної Ради восьмого скликання

Такого моторошного трагізму під час відкриття нової сесії у стінах парламенту ще не було ніколи.

Квіти і лампадки до стели пам'яті загиблих під час трагічних подій під парламентом 31 серпня, під час яких загинули вже троє нацгвардійців і понад 120 постраждали, смуток, напруга і сльози на очах усіх присутніх, одна за одною хвилина мовчання — у такій атмосфері Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман оголосив третю сесію Верховної Ради відкритою. Пролунав Державний Гімн України — у записі, а не в «живому виконанні» хором, який зазвичай за декілька годин до урочистого відкриття розігрувався та розспівувався у кулуарах. У цьому також був свій трагізм.

▶ СТОР. 2

Дзвоник зупинив обстріли

1 вересня у зоні проведення АТО розпочалося із затишшя. Із опівночі і до 6 ранку учорашнього дня вздовж усієї лінії розмежування противник зброю не застосовував, повідомив під час брифінгу речник штабу АТО, підполковник Анатолій Стельмах.

▶ СТОР. 16

День знань і відкриттів: учора в країні вперше сіли за парти 414 тисяч малюків

Директор гімназії №56 Діна Петренко (ліворуч), **народний депутат Олександра Кужель** (праворуч).

1 вересня давно мали б зарахувати до переліку загальнодержавних свят. Жодного іншого дня на міських вулицях не зустрінеш такої кількості розгублено-серйозних, урочисто вбраних дітлахів з букетами осінніх квітів. Для них цей день готує безліч відкриттів: перший дзвоник і перший буквар, перша вчителька, перші успіхи і хвилювання...

В Україні учора вперше сіли за парти 414 тисяч дітлахів. У столиці — 3200. Головне — прищепити їм любов до навчання й оптимізм у розв`язанні будь-яких завдань — чи то з підручника, чи то з життя, кажуть вчителі 56-ї київської гімназії з поглибленим вивченням іноземних мов. З цією метою Міністерство освіти пообіцяло розвантажити навчальні програми для початкової школи і дати більше творчої свободи вчителю.

▶ СТОР. 12

На знімку: святкова лінійка з нагоди Дня знань у київській гімназії № 56. Перший дзвоник у руках Поліни Донкової.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ПОДІЯ

Вшанували пам'ять гвардійців

Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман і Президент України Петро Порошенко вшанували пам'ять бійців Національної гвардії України, які загинули в понеділок через трагічні події біля стін парламенту.

Президент і Голова Верховної Ради поставили лампадки і поклали квіти на місці, де загинув боєць Нацгвардії Ігор Дебрін.

Вчора померли ще два бійці Нацгвардії — Дмитро Сластиков та Олександр Костина, поранені під час протистояння під парламентом.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

РЕЗОНАНС

Міжнародна реакція: схваливши рішення під куполом, засудили кровопролиття під стінами парламенту

Через події під Верховною Радою Україна повернулася на перші шпальти провідних газет, у стрічки новин і на екрани телеканалів світу. Не забарилися з реакцією на події під Верховною Радою й провідні політичні сили планети. Лейтмотив заяв більш-менш однаковий: за кордоном засудили заворушення, які призвели до жертв і численних поранень правоохоронців, й водночас позитивно поставилися до тих рішень, які ухвалили народні депутати.

▶ СТОР. 11

На Укрзалізниці стартували акції «Стоп корупція» і «Якість та сервіс» ***(Урядовий портал)***

Третя сесія розпочалася хвилиною мовчання

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Пленарне засідання 2 вересня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У сесійній залі зареєструвалися 311 народних депутатів. У пленарному засіданні також взяли участь члени Кабінету Міністрів, керівники центральних органів виконавчої і судової влади, представники дипломатичних представництв, громадських організацій та інші офіційні особи.

Не стримував емоцій і Голова Верховної Ради Гройсман, котрий у своїй промові заявив, що нова сесія парламенту відкривається у «чорний день українського парламентаризму». Він відзначив, що, за останніми даними, вже померли від ран троє молодих хлопців — загинули від негідників, які дозволили собі вбивати у центрі столиці. Депутати вшанували пам'ять героїв хвилиною мовчання. В. Гройсман від імені всіх громадян держави подякував загиблим і потерпілим за гідне виконання свого обов'язку і закликав усю правоохоронну систему знайти всіх причетних до цього теракту. Винуватці, на його переконання, мають нести жорстку відповідальність, у тому числі й політичну — за те, що перетворили абсолютно мирне зібрання на смерть і кровопролиття.

Юрій Береза.

«Саме в цей час суспільство очікує від парламенту якісних, демократичних рішень, які змінюватимуть країну, а не популістських рішень», — наголосив глава парламенту. В. Гройсман закликав депутатів демонструвати зовсім іншу якість парламентаризму і шану один до одного. «Робота парламенту має привнести стабільність у нашу державу, спокій і якість життя людей», — сказав він. Голова Верховної Ради закликав усі фракції українського парламенту прийняти спільну заяву щодо подій минулого понеділка і неухильно дотримуватися норм парламентаризму і Регламенту.

Опісля Голова Верховної Ради Володимир Гройсман надав слово народному депутатові Юрію Березі («Народний фронт»), котрий воював в АТО і стояв біля витоків створення Національної гвардії України.

Виступ обранця був емоційним і проймав до кісток. «Чому сьогодні в моїй країні хлопці гинуть за політиканство, захищаючи демократію під стінами українського парламенту?» — запитав Юрій Береза. Він поділився: йому цілу ніч телефонували хлопці з фронту зі сходу і просили пояснити — чому так сталося?

«Відповідь неоднозначна і проста: досить нам гратися в такі ігри, після яких матері ховають своїх дітей, — сказав Юрій Береза. — Ніхто нам не подарує країну, цю країну нам доводиться вигризати у ворога. І страшно, що ворог ходить за спиною. Ніхто не захищений і ніхто не буде захищений до тих пір, доки політична відповідальність не буде нормою у житті. Як пояснити матерям, чому їх діти загинули, і не на фронті, а у центрі столиці?»

На передньому плані (зліва направо): Лілія Гриневич, Остап Семерак і Світлана Войцеховська.

Парламентарій закликав політиків покласти край незрозумілим стосункам. «Якщо ми зараз не зробимо висновки, не об'єднаємося, повториться 1917 рік, і ми втратимо цю державу, і цього нам не простить Бог і не простять люди», — насамкінець сказав Береза.

Депутати вшанували хвилиною мовчання пам'ять загиблих героїв.

Більше у парламенті нічого не відбувалося — після цього Голова Верховної Ради Володимир Гройсман закрив пленарне засідання парламенту.

На наступне засідання парламент збереться 2 вересня. І вже сьогодні депутати мають перейти до розгляду і прийняття рішень.

Перед відкриттям сесії під стінами парламенту було спокійно, без мітингувальників. Майдан перед парламентом охоронявся декількома десятками правоохоронців, неподалік в автобусах також вартували правоохоронці. Перед входом до парламенту блукали декілька чоловіків у цивільному з металошукачами і собаками. Депутати також поклали квіти до пам'ятного знаку загиблим нацгвардійцям.

Відкриття сесії розпочалося о 14-й годині, а зранку в сесійній залі шукали вибухівку — до міліції повідомили про замінування парламенту. Однак, як поінформувала згодом прес-служба Головного управління МВС у Києві, вибухівки в будівлі Верховної Ради, на щастя, не знайшли. «Жодних підозрілих предметів не виявлено. Правоохоронці вживають усіх необхідних заходів, спрямованих на встановлення особи, яка повідомила про замінування, — зазначили у відомстві. — Відомості внесено до журналу Єдиного обліку Печерського районного управління столичної міліції».

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Мешканці двох сіл області самотужки відремонтували «шмат» державної автотраси

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ

«Козацька варта» скликає схід

Децентралізація на Херсонщині ще не завершилася, а громади вже об'єднуються — не формально, а заради корисних справ. Так, мешканці сіл Кринки та Козачі Лагері у Цюрупинському районі області самотужки відремонтували сім кілометрів асфальтової дороги, яка з'єднує їхні населені пункти із автотрасою Одеса—Мелітополь. Вони й асфальт закуповували, й техніку в оренду брали, й самі ними латали — куди там якомусь дорожньо-експлуатаційному підприємству!

Села Кринки та Козачі Лагері на мальовничому березі річки Конки, оспіваної Остапом Вишнею, у виживанні вже давно сподіваються тільки на власні сили. Дехто рибалить, але більшість мешканців поставили теплиці й вирощують ранні огірки, помідори, картоплю та баклажани, які славляться і в сусідньому Цюрупинську, і в обласному центрі. Однак овочі до міста ще треба доправити, а дорога розбита вщент — її чотири роки по-людськи не ремонтували. От і виходило, що зароблені на городині кошти одразу йшли на ремонт машин, котрі ламалися у таких екстремальних поїздках. І все йшло, так би мовити, накатаною колією: власники автівок скаржилися до сільради, сільрада зверталася до Херсонського облавтодору. Там обіцяли ремонт, але грошей у бюджеті на нього традиційно не знаходилося, і ремонт так само традиційно відкладався у довгу шухляду.

Аж ось після Євромайдану з півсотні мешканців сусідніх сіл об'єдналися у громадську організацію «Козацька варта», заходившись спільно працювати на загальне благо. Спочатку почистили пляж та річкове дно, згодом змайстрували лавки та встановили їх у парку. Потім зрозуміли, що можуть братися й за складніші справи, і поставили собі нове завдання — привести до ладу тутешню «дорогу життя». Сказано — зроблено: скликали сільський схід і переконали земляків, що вигідніше буде раз зібрати та вкласти гроші у відновлення державної дороги, ніж постійно витрачатися на «реанімацію» власного транспорту. І справа пішла!

Технологія «дорожньої толоки»

— Люди здавали хто скільки може, а сільські підприємці — від однієї до двох тисяч гривень. Хто погодився використати для перевезення вантажів і робітників своє авто, давав по 250 гривень. Навіть на дорозі гроші збирали: поставили обабіч дівчат в українських шатах зі скринькою, і водії транзитного транспорту за бажання вкидали до неї хто скільки схоче. Одні проїжджали повз та відверталися, ніби скриньки не помічають, інші купюри не шкодували. А водії маршрутних автобусів домовилися і зробили свій внесок — по 50 гривень. Зрештою, зі ста тисяч гривень, необхідних для якісного ремонту, зібрали вісімдесят тисяч, але це було ще не все, — розповів власкору «Голосу України» голова «Козацької варти» Іван Фоменко. — Попоїздити по інстанціях довелося добряче. Від ДАІ отримали офіційний дозвіл на ремонт автотраси. Довідку про відсутність коштів на ремонт довелося просити й в облавтодорі. Там надали і фахівця, котрий стежив за дотриманням норм під час виконання робіт. В облавтодорі взяли в оренду каток, придбали два десятитонні «КАМАЗи» асфальту. А вже закривали ним діри самотужки: щодня на роботу по двадцять-тридцять волонтерів виходило. Зате нині сільською дорогою можна їздити, не ризикуючи втратити колесо чи перекинутись у вирву — надто серед ночі.

Показово, що ані обласна, ані районна влада і навіть сільрада жодної допомоги організаторам «дорожньої толоки» не надавала. Чиновники навіть не викроїли часу приїхати на місце і бодай морально підтримати селян. Чому останні тільки раді: принаймні не заважають і під ногами не плутаються. Тож тепер Козачі Лагері та Кринки мають сім кілометрів самостійно відновленої «дороги життя» — прецедент, якого на Херсонщині ще не було. До того ж «прогриміли» на всю Україну — про те, як дві сільські громади замінили ціле дорожньо-експлуатаційне управління, розповіли кілька національних телеканалів.

Селяни розраховують, що років на три надійного ремонту вистачить. А потім чи держава гроші на нього знайде, чи громада знову буде щось мізкувати. Адже досвід тепер є.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

Повертають украдену землю

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Народний депутат України Олексій Порошенко допоміг мешканцям селища Вороновиця на Вінниччині повернути понад два гектари землі, яку у них відібрали у шахрайський спосіб.

Про це депутат повідомив під час зустрічі з громадою селища. За його словами, селищному голові Віктору Стецькому повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення. У червні нинішнього року селяни звернулися до Олексія Порошенка зі скаргою на незаконні, за їхніми словами, дії керівника громади. За його безпосередньої участі у 84 мешканців села відібрали земельні ділянки загальною площею шість гектарів. Майже двадцять років селяни користувалися землею, наданою їм під городництво. Сплачували до селищної ради податки. Торік вирішили приватизувати наділи. Та з подивом дізналися, що вони перейшли до рук двох осіб.

— Ми намагалися дізнатися у селищного голови, як таке могло статися, — каже депутат селищної ради Олена Карасенко. — Даремно старалися. Наш голова Стецький твердив, що він до привласнення землі не має жодного відношення. Лише після того, як вдалося дістати отримання документів в управлінні земельних ресурсів, з'ясували, що на них стоїть підпис селищного голови. На жаль, ані в міліції, ані в прокуратурі не допомогли повернути землю. Тоді ми звернулися до народного депутата. Сподіваємося, що, крім двох гектарів, повернуть решту площі.

Ще одне звернення мешканців Вороновиці до Олексія Порошенка стосується повернення двадцяти квартир військовослужбовцям. За дольової участі Міноборони у селищі спорудили житловий багатоповерховий будинок. Військові отримали в ньому свої квадратні метри. Та згодом з'ясувалося, що ще один учасник будівництва через суд добився приватизації квартир, уже отриманих військовими. Тепер їхнє житло належить іншому власнику.

— Після депутатських запитів до Генпрокурора та міністра внутрішніх справ обидві справи перебувають під їхнім особистим контролем, — зазначив під час зустрічі у Вороновиці Олексій Порошенко. — Їх буде доведено до логічного завершення. Так запевнили керівники правоохоронних органів. Розслідування земельних та квартирних оборудок у Вороновиці має стати яскравим прикладом боротьби з корупцією. Часи, коли держслужбовцям можна було безкарно збагачуватися за рахунок простих людей, канули в Лету. Перемагати має тільки закон.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Суспільство очікує від парламенту якісних, демократичних рішень, які змінюватимуть країну

Децентралізація веде нас до європейської моделі самоврядування

«Децентралізація докорінним чином міняє політичну систему України. Вона веде нас до європейської моделі самоврядування. І вона є частиною мого мирного плану. У цьому сенсі голосування — нелегкий, але послідовний крок до миру». На цьому наголосив Президент України Петро Порошенко у своєму зверненні до українців.

За словами глави держави, він свідомо йде на те, щоб поділитися частиною влади на користь місцевих громад і підкріпити це відповідним перерозподілом фінансових ресурсів. «Щоб більше грошей, більше влади на місцях і в громадах кореспондувалися з більшою відповідальністю, більшим впливом громад і громадян», — сказав він.

Водночас П. Порошенко зауважив, що Кремлю не сподобалися зміни до Конституції. «МЗС Росії забракувало українську конституційну реформу», «Бойовики незадоволені, що Київ не узгодив із ними зміни». Такими заголовками цими днями рясніють газети та Інтернет, додав він.

Крім того, глава держави розповів, що було б, якби Верховна Рада не проголосувала за зміни до Конституції. Тоді, за його словами, на порядок зросла б загроза руйнації міжнародної проукраїнської коаліції. Зникло б із порядку денного питання про продовження санкцій, які дуже боляче б'ють по Росії. Цілком реально стала б перспектива залишитися сам на сам з агресором.

П. Порошенко висловив також жаль із приводу того, що частина депутатів коаліції свою кипучу енергію спрямували на боротьбу не із зовнішнім ворогом, а атакували Президента і Верховного Головнокомандувача власної країни. А також розгорнули кампанію проти наших найближчих союзників — Сполучених Штатів Америки, Німеччини, Франції, Європейського Союзу.

«Жодним чином не стверджую, що вони агенти Москви. Хтось замість того, щоб зайняти відповідальну позицію, став у позу — красиву, але цинічну та небезпечну для країни. Хтось повівся не як державні діячі, а як егоїстичні політикани, які не бачать далі 25 жовтня, коли відбудуться вибори до місцевих органів влади», — сказав керманич. Водночас події під Верховної Радою він назвав «ударом у спину». І пообіцяв проконтролювати хід розслідування.

А підтримка змін до Конституції частиною позафракційних депутатів, за словами Президента, не означає переформатування коаліції. «Конституційні зміни мають об'єднувати всю Верховну Раду, і це не означає переформатування коаліції. Не йміть віри спекуляціям на цю тему. Чинна коаліція, попри сьогоднішні події в Раді, продовжить працювати, бо саме так треба в інтересах України! Інші варіанти не розглядаються навіть у теорії. Це моя тверда позиція», — зазначив він.

Президент нагадав, що зміни проголосовано лише в першому читанні, і це дає величезне поле для маневру українській дипломатії. «Фінальне рішення наприкінці року, коли треба буде триста голосів, запевняю вас, дорогі співвітчизники, залежатиме від того, як протягом цих кількох місяців розвиватиметься ситуація на Донбасі і наскільки Росія виконуватиме Мінські угоди», — наголосив він.

ДОСЛІВНО

Президент Петро ПОРОШЕНКО:

«Україна підтвердила свою репутацію надійного партнера, посилила імідж країни, яка виконує взяті на себе міжнародні зобов'язання і виконує Мінські угоди, на відміну від Росії. І якщо Москва не схаменеться, восени будуть продовжені персональні санкції проти осіб, причетних до аншлюсу Криму та окупації Донбасу, а на початку наступного року — і секторальні економічні санкції».

Організатори, замовники і виконавці злочину понесуть відповідальність

«Злочин, скоєний під прапорами різних політичних сил, у тому числі під прапорами політичної сили «Свобода», повинен бути не просто розслідуваний, а покараний», — заявив Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк. «Як громадянин України, я вимагаю відповідно до статті 348 Кримінального кодексу пожиттєвого ув'язнення для особи, яка кинула гранату, в результаті чого загинув строковик Національної гвардії», — додав він. Прем'єр висловив співчуття родині Ігоря Дебріна, який загинув під час сутичок біля Верховної Ради. Глава уряду пообіцяв: усі поранені отримають як матеріальну, так і медичну допомогу.

Водночас А. Яценюк звернувся до всіх політичних сил, і насамперед до членів коаліції, з вимогою публічно засудити цей злочин, тих політиків і ті політичні сили, які стояли за дестабілізацією країни, за наругою над українською Конституцією, за вбивством молодого хлопця і за пораненням десятків українських вояків.

«Цинічність цього злочину полягає ще й у тім, що в той час, коли Російська Федерація та її бандити намагаються знищити Українську державу і їм це не вдається на фронті на сході, так звані «проукраїнські» політичні сили намагаються відкрити другий фронт всередині країни, — наголосив він. — Ми єдині в рамках нашої демократичної коаліції, ми єдині з Президентом, урядом і всіма відповідальними громадянами країни в тому, щоб не допустити перемоги ні на одному, ні на іншому фронті. Перемога буде тільки на нашому фронті — на фронті збереження української державності, на фронті боротьби проти російського тероризму і на фронті змін у країні».

Прем'єр-міністр висловив також упевненість, що організатори, замовники і виконавці цього злочину понесуть відповідальність: «Переконаний, повинна бути створена спільна слідчо-оперативна група з МВС, СБУ, ГПУ, яка має притягнути до відповідальності всіх і кожного, відповідальних за цей злочин. Зробити все для того, щоб у майбутньому будь-яка особа, яка навіть подумає про те, щоб підривати основи національної державності й український імідж у світі, знала, що за це прийде покарання».

Фракція Радикальної партії вийшла з коаліції

***Фракція Радикальної партії виходить з парламентської коаліції і переходить в опозицію до влади. Про це після завершення вчорашнього пленарного засідання заявив у парламентських кулуарах керівник однойменної фракції Олег Ляшко** (на знімку в центрі).*

На його переконання, влада під час голосування за законопроект про внесення змін до Конституції в частині децентралізації в першому читанні об'єдналася з Опозиційним блоком, а також «представниками олігархічних груп».

А Валерій Вощевський (який займав посаду віце-прем'єр-міністра за квотою фракції Радикальної партії) заявив про свою відставку.

Вихід із коаліції фракції Радикальної партії не вплине на подальшу роботу більшості. У цьому переконаний перший заступник голови фракції Блоку Петра Порошенка Ігор Кононенко. «Я не бачив заяви. Якщо ви про неї говорите, напевно, вона є. Коаліція далі працюватиме», — сказав він журналістам у кулуарах.

Депутат зауважив, що до коаліції входили 302 народні депутати, а після виходу фракції Радикальної партії у більшості залишився 281 голос. Цієї кількості голосів достатньо для ухвалення рішень, додав він.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www. golos.com.ua

У школах збільшиться кількість годин на вивчення іноземних мов

До першого класу вступили 414 тисяч маленьких українців, а до вищих навчальних закладів — 477 тисяч студентів.** **Про це під час брифінгу повідомила голова Комітету Верховної Ради з питань освіти і науки Лілія Гриневич.

Крім того, вона підкреслила, що нинішня сесія буде присвячена багатьом науково-освітнім питанням. Зокрема, розглядатимуться закони про освіту, про професійну освіту, про наукову і науково-технічну діяльність. «На жаль, сьогодні різниця між школами в наданні якісної освіти надзвичайно велика. Тому основна мета законодавства — гарантувати дитині, незалежно від її соціального статусу, етнічного походження, стану здоров'я, матеріальних статків, доступ до якісної освіти», — наголосила глава комітету.

Цьогоріч, за її словами, в загальноосвітніх школах збільшиться кількість годин на вивчення іноземних мов, а також зроблено все, щоб для кожної родини підручники були безплатні.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

ПРИВІТАННЯ

Жителям міста Одеси

Дорогі друзі!

Щиро вітаю вас із нагоди Дня народження міста Одеси.

Без перебільшення, той, кому хоч раз пощастило побувати в Одесі, неодмінно прагне повернутися сюди знову і знову.

Одеса вабить не лише пам'ятками архітектури та унікальним кліматом, а й своїм яскравим і драматичним минулим. Місто-герой Одеса протягом своєї історії не раз опинялося в епіцентрі жорстоких протистоянь, захищаючись від зазіхань численних загарбників. Мужність одеситів є взірцем високого служіння рідному місту, своїй Батьківщині. Саме жителі Одеси є її головним багатством.

Цього святкового дня від усієї душі зичу всім мешканцям міста миру, міцного здоров'я, щастя, нових успіхів на благо розквіту Одеси — чорноморської перлини України.

Голова Верховної Ради України Володимир ГРОЙСМАН.

Жителям міста Суми

Шановні сумчани!

Вітаю вас із 360-річчям міста Суми!

Засновниками вашого міста були українські козаки, які освоювали нові землі. З того часу воно було одним із рубежів на Правобережній Україні, згодом ставши центром Слобідського козацького полку.

Наприкінці XIX — на початку XX століття нове життя в Суми привнис розвиток цукрової промисловості. Завдячуючи меценатам, саме тоді в місті були збудовані найголовніші архітектурні споруди, розвивались освіта та наука. Сьогодні місто відоме завдяки двом промисловим гігантам — Сумському машинобудівному науково-виробничому об'єднанню імені Фрунзе та «Сумихімпрому» — продукція яких поставляється в усі регіони України, а також в інші держави.

Але в усі часи найбільшим багатством вашого міста були його мешканці — працьовиті, талановиті та щирі люди. У річницю заснування Сум хочу побажати вам міцного здоров'я, достатку і злагоди у ваших оселях, мудрості і натхнення у справах і мирного неба над головою!

Голова Верховної Ради України Володимир ГРОЙСМАН.

ЧИТАЧ ЗАПИТУЄ...

Масштаби самовільної вирубки лісів на Закарпатті зростають

Віталій ШЕГДА (Міжгір'я Закарпатської області):

«Ліси Закарпаття ріділть. Останнім часом різко побільшало самовільних рубок у промислових масштабах. Як цю проблему можна розв'язати в найкоротші терміни?»

Народний депутат Віктор БАЛОГА:

— У квітні нинішнього року Верховна Рада ухвалила законопроект щодо мораторію на експорт лісо- та пиломатеріалів у необробленому вигляді. Цей нормативно-правовий акт покликаний дати поштовх для розвитку деревообробної галузі України і вберегти українські ліси від винищення.

Згідно з законопроектом, мораторій запроваджується на десять років, але, на жаль, набере чинності лише з листопада цього року, що має вигляд дембельського акорду для чорних лісорубів. Цей люфт дає змогу їм продовжувати свою незаконну діяльність з подвійною мотивацією. Цього часу цілком достатньо, щоб знищити ще не одне урочище і зробити українські Карпати схожими на поверхню Місяця. Тому я звернувся з відкритим листом до Президента Петра Порошенка з вимогою дати вказівку працівникам відповідних органів заборонити митне оформлення цінних порід деревини, що вивозяться за кордон. Це буде найкращим підтвердженням готовності глави держави боротися з вирубкою українських лісів і тими, хто її покриває.

***Читачі, запитуйте**. Газета «Голос України» запрошує читачів ставити запитання до народних депутатів, очільників парламентських комітетів, міністрів та керівників інших органів державної влади. Запитання надсилайте на електронні адреси: melya@golos.com.ua, mail@golos.com.ua. Відповіді виходитимуть у газеті та розміщуватимуться на сайті www.golos.com.ua в рубриці «Читач запитує...».*

ГОЛОС УКРАЇНИ № 161 (6165)
СЕРЕДА, 2 ВЕРЕСНЯ 2015

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про попереднє схвалення законопроекту про внесення змін до Конституції України щодо децентралізації влади

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Законопроект про внесення змін до Конституції України щодо децентралізації влади (реєстр. № 2217а) попередньо схвалити (додається).

2. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова
Верховної Ради України
В. ГРОЙСМАН.

м. Київ,
31 серпня 2015 року.
№ 656-VIII.

ЗАКОНОПРОЕКТ

Про внесення змін до Конституції України щодо децентралізації влади

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести до Конституції України (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 30, ст. 141) такі зміни:

1) статті 118, 119, 132, 133, 140-144 викласти в такій редакції:

«Стаття 118. Виконавчу владу в районах і областях, у Києві та Севастополі здійснюють префекти.

Особливості здійснення виконавчої влади у Києві та Севастополі визначаються окремими законами.

Префекта призначає на посаду та звільняє з посади за поданням Кабінету Міністрів України Президент України.

Префект є державним службовцем.

Префект під час здійснення своїх повноважень відповідальний перед Президентом України, підзвітний та підконтрольний Кабінетові Міністрів України.

Стаття 119. Префект на відповідній території:

1) здійснює нагляд за додержанням Конституції і законів України органами місцевого самоврядування;

2) координує діяльність територіальних органів центральних органів виконавчої влади та здійснює нагляд за додержанням ними Конституції і законів України;

3) забезпечує виконання державних програм;

4) спрямовує і організовує діяльність територіальних органів центральних органів виконавчої влади та забезпечує їх взаємодію з органами місцевого самоврядування в умовах воєнного або надзвичайного стану, надзвичайної екологічної ситуації;

5) здійснює інші повноваження, визначені Конституцією та законами України.

Префект на підставі і в порядку, що визначені законом, видає акти, які є обов'язковими на відповідній території.

Акти префектів, видані на здійснення повноважень, визначених пунктами 1, 4 частини першої цієї статті, можуть бути скасовані Президентом України, а видані на здійснення повноважень, визначених пунктами 2, 3 частини першої цієї статті, - Кабінетом Міністрів України. Акти префектів, видані на здійснення повноважень, визначених пунктом 5 частини першої цієї статті, скасовуються Президентом України, а у визначених законом випадках - Кабінетом Міністрів України»;

«Стаття 132. Адміністративно-територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, децентралізації влади, повсюдності та спроможності місцевого самоврядування, сталого розвитку адміністративно-територіальних одиниць з урахуванням історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій.

Стаття 133. Систему адміністративно-територіального устрою України складають адміністративно-територіальні одиниці: громади, райони, регіони.

Територія України поділена на громади. Громада є первинною одиницею у системі адміністративно-територіального устрою України.

Декілька громад становлять район.

Автономна Республіка Крим та області є регіонами України.

Особливості Києва, Севастополя у системі адміністративно-територіального устрою України визначаються окремими законами.

Порядок утворення, ліквідації, встановлення та зміни меж, найменування і перейменування громад, районів, областей, а також порядок утворення, найменування і перейменування та віднесення поселень (сіл, селищ, міст) до відповідної категорії визначаються законом.

Зміна меж, найменування і перейменування громад та поселень здійснюється з урахуванням думки їх мешканців у порядку, визначеному законом»;

«Стаття 140. Територіальна громада здійснює місцеве самоврядування як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування шляхом самостійного регулювання суспільних справ місцевого значення та управління ними в межах Конституції і законів України.

Територіальну громаду становлять мешканці поселення чи поселень відповідної громади.

Територіальна громада здійснює місцеве самоврядування безпосередньо шляхом місцевих референдумів та в інших формах, визначених законом.

Органами місцевого самоврядування громади є рада громади як представницький орган та виконавчі органи місцевого самоврядування громади.

Виконавчі органи місцевого самоврядування громади є підконтрольними і підзвітними раді громади.

Голова громади головує на засіданнях ради громади, очолює виконавчий орган місцевого самоврядування громади.

Районна, обласна рада, їх виконавчі комітети є органами місцевого самоврядування, що відповідно представляють і реалізують спільні інтереси територіальних громад району, області.

Статус голів громад, депутатів рад громад, районних, обласних рад, порядок утворення, реорганізації та ліквідації виконавчих органів місцевого самоврядування громади, виконавчих комітетів районних, обласних рад, обсяг їх повноважень визначаються законом.

Рада громади сприяє діяльності створених відповідно до закону та статуту територіальної громади органів самоорганізації населення і з цією метою може наділяти їх фінансами та майном.

Стаття 141. Право голосу на виборах голови громади, депутатів ради громади, районної, обласної ради мають мешканці відповідної громади (громад) - громадяни України, які досягли на день проведення виборів вісімнадцяти років і не визнані судом недієздатними.

Голова громади, депутати ради громади, районної, обласної ради обираються на вільних виборах на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування.

Головою громади, депутатом ради громади, районної, обласної ради може бути обраний громадянин України, який досяг на день проведення виборів вісімнадцяти років, не визнаний судом недієздатним. Не може бути обраним головою громади, депутатом ради громади, районної, обласної ради громадянин, який відбуває покарання за вчинення злочину чи має судимість за вчинення умисного злочину.

Порядок обрання депутатів районних і обласних рад забезпечує представництво територіальних громад у межах відповідного району, області і визначається законом.

Строк повноважень голови громади, депутатів ради громади, районної, обласної ради, обраних на чергових виборах, становить чотири роки.

Підстави і порядок дострокового припинення повноважень голови громади, депутата чи складу ради громади, районної, обласної ради визначаються Конституцією і законами України.

Чергові вибори депутатів усіх рад громад, районних, обласних рад, голів громад відбуваються в останню неділю жовтня четвертого року повноважень органів місцевого самоврядування, обраних на попередніх чергових місцевих виборах.

Позачергові вибори голови громади, депутатів ради громади, районної, обласної ради проводяться не пізніше 180 днів з дня дострокового припинення повноважень голови громади, складу ради громади, районної, обласної ради, а у разі дострокового припинення повноважень в порядку, передбаченому статтею 144 цієї Конституції, - не пізніше 120 днів з дня такого припинення.

Районна рада, обласна рада обирає зі свого складу відповідно голову районної ради, голову обласної ради.

Районна рада, обласна рада призначає і звільняє голову виконавчого комітету ради і за його поданням формує склад цього органу.

Голова громади, депутати ради громади, районної, обласної ради не можуть мати іншого представницького мандата. Інші вимоги щодо несумісності мандата голови громади, депутата ради громади, районної, обласної ради визначаються законом.

Стаття 142. Матеріальною і фінансовою основою місцевого самоврядування є:

1) земля, рухоме і нерухоме майно, природні ресурси, інші об'єкти, що є у комунальній власності територіальної громади;

2) місцеві податки і збори, частина загальнодержавних податків та інші доходи місцевих бюджетів.

Об'єкти спільної власності територіальних громад перебувають в управлінні районної чи обласної ради та утримуються за рахунок коштів відповідно районного чи обласного бюджету.

Держава забезпечує сумірність фінансових ресурсів та обсягу повноважень органів місцевого самоврядування, визначених Конституцією та законами України.

Зміна компетенції органу місцевого самоврядування здійснюється з одночасними відповідними змінами у розподілі фінансових ресурсів.

Держава компенсує витрати органів місцевого самоврядування, спричинені рішеннями органів державної влади.

Територіальні громади можуть об'єднувати на договірних засадах об'єкти комунальної власності, а також кошти бюджетів для виконання спільних проектів або для спільного фінансування (утримання) комунальних підприємств, організацій і установ, створювати для цього відповідні органи і служби.

Стаття 143. Територіальна громада безпосередньо або через органи місцевого самоврядування громади відповідно до закону:

1) управляє майном, що є в комунальній власності;

2) затверджує бюджет відповідної громади і контролює його виконання;

3) затверджує програми соціально-економічного та культурного розвитку і контролює їх виконання;

4) встановлює місцеві податки і збори;

5) забезпечує реалізацію результатів місцевих референдумів;

6) утворює, реорганізовує та ліквідовує комунальні підприємства, організації і установи, а також здійснює контроль за їх діяльністю;

7) вирішує інші питання місцевого значення, віднесені законом до її компетенції.

Обласна, районна рада:

1) затверджує обласний, районний бюджет для виконання спільних проектів, у тому числі за рахунок коштів, залучених на договірних засадах з місцевих бюджетів, та контролює його виконання;

2) вирішує інші питання, віднесені законом до її компетенції.

Обласна рада затверджує регіональну програму соціально-економічного та культурного розвитку області і контролює її виконання.

Розмежування повноважень між органами місцевого самоврядування громад, районів, областей визначається законом на основі принципу субсидіарності.

Виконавчим органам місцевого самоврядування громади, виконавчим комітетам районної, обласної ради відповідно до закону можуть бути делеговані окремі повноваження органів виконавчої влади. Держава фінансує здійснення цих повноважень у повному обсязі за рахунок коштів Державного бюджету України, передає органам місцевого самоврядування відповідні об'єкти державної власності. Такі повноваження можуть бути відкликані з підстав і в порядку, що визначені законом.

Виконавчі органи місцевого самоврядування громади, виконавчий комітет районної, обласної ради з питань здійснення ними делегованих повноважень органів виконавчої влади є підконтрольними органам виконавчої влади, що делегували такі повноваження.

Стаття 144. Територіальні громади, голови громад, органи місцевого самоврядування відповідно до закону ухвалюють акти місцевого самоврядування, які є обов'язковими до виконання на відповідній території.

Дію актів місцевого самоврядування з мотивів їх невідповідності Конституції чи законам України зупиняє префект з одночасним зверненням до суду.

У разі ухвалення головою громади, радою громади, районною, обласною радою акта, що не відповідає Конституції України, створює загрозу порушення державного суверенітету, територіальної цілісності чи загрозу національній безпеці, Президент України зупиняє дію відповідного акта з одночасним зверненням до Конституційного Суду України, тимчасово зупиняє повноваження голови громади, складу ради громади, районної, обласної ради та призначає тимчасового державного уповноваженого. Тимчасовий державний уповноважений спрямовує та організовує діяльність відповідних виконавчих органів місцевого самоврядування громади, виконавчого комітету районної, обласної ради.

Конституційний Суд України розглядає таке звернення Президента України невідкладно.

У разі визнання Конституційним Судом України акта голови громади, ради громади, районної, обласної ради таким, що відповідає Конституції України, Президент України скасовує акт, виданий відповідно до частини третьої цієї статті.

У разі визнання Конституційним Судом України акта голови громади, ради громади, районної, обласної ради таким, що не відповідає Конституції України, Верховна Рада України за поданням Президента України достроково припиняє повноваження голови громади, ради громади, районної, обласної ради та призначає позачергові вибори у визначеному законом порядку»;

2) пункти 29 і 30 частини першої статті 85 викласти в такій редакції:

«29) утворення і ліквідація громад, районів, областей, встановлення і зміна їхніх меж; найменування і перейменування поселень, громад, районів, областей;

30) призначення позачергових виборів голів громад, депутатів рад громад, районних, обласних рад»;

3) пункт 16 частини першої статті 92 викласти в такій редакції:

«16) статус Києва як столиці України»;

4) частину першу статті 106 доповнити пунктом 8^1 такого змісту:

«8^1) тимчасово зупиняє повноваження голови громади, складу ради громади, районної, обласної ради та призначає тимчасового державного уповноваженого у випадках, визначених цією Конституцією»;

5) пункт 5 статті 121 виключити;

6) назву розділу IX викласти в такій редакції:

«Розділ IX. Адміністративно-територіальний устрій України»;

7) частину першу статті 150 доповнити пунктом 1^1 такого змісту:

«1^1) вирішення питання за зверненням Президента України про відповідність Конституції України акта голови громади, ради громади, районної, обласної ради»;

8) розділ XV «Перехідні положення» доповнити пунктами 17 і 18 такого змісту:

«17. Після набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України щодо децентралізації влади»:

1) наступні чергові місцеві вибори - вибори голів громад, депутатів рад громад, районних, обласних рад проводяться в останню неділю жовтня 2017 року.

Повноваження сільських, селищних, міських голів та депутатів місцевих рад, обраних на чергових виборах у жовтні 2015 року та місцевих виборах у період з жовтня 2015 року до жовтня 2017 року, припиняються з дня набуття повноважень відповідно головами громад, радами громад, районними та обласними радами, обраними на наступних чергових місцевих виборах у жовтні 2017 року;

2) Президент України за поданням Кабінету Міністрів України призначає на посади та звільняє з посад голів місцевих державних адміністрацій до призначення відповідних префектів;

3) тимчасово, до призначення префекта, повноваження, визначене пунктом 1 статті 119 та частиною другою статті 144 Конституції України, здійснює голова відповідної місцевої державної адміністрації;

4) Президент України до обрання на наступних чергових місцевих виборах у жовтні 2017 року голів громад, депутатів рад громад, районних, обласних рад здійснює повноваження, передбачені статтею 144 Конституції України, щодо актів, ухвалених відповідно сільськими, селищними, міськими головами, сільськими, селищними, міськими, районними і обласними радами. Призначені при цьому тимчасові державні уповноважені спрямовують та організовують діяльність виконавчих органів відповідної сільської, селищної, міської ради, виконавчого апарату відповідної районної, обласної ради.

Конституційний Суд України невідкладно розглядає відповідне звернення Президента України щодо актів сільських, селищних, міських голів, сільських, селищних, міських, районних і обласних рад.

У разі визнання Конституційним Судом України акта сільського, селищного, міського голови, сільської, селищної, міської, районної, обласної ради таким, що не відповідає Конституції України, Верховна Рада України за поданням Президента України достроково припиняє повноваження відповідно сільського, селищного, міського голови, сільської, селищної, міської, районної, обласної ради та призначає позачергові вибори.

18. Особливості здійснення місцевого самоврядування в окремих районах Донецької і Луганської областей визначаються окремим законом».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування.

2. З набранням чинності цим Законом одне або декілька поселень (сіл, селищ, міст) з прилеглими територіями набувають статусу громади на підставі і в порядку, визначених законом.

3. З дня набрання чинності цим Законом:

1) сільські, селищні, міські ради до набуття повноважень радами громад, обраними в утворених Верховною Радою України громадах, продовжують здійснювати такі повноваження: управляють майном, що є в комунальній власності; затверджують програми соціально-економічного та культурного розвитку і контролюють їх виконання; затверджують бюджети відповідних адміністративно-територіальних одиниць і контролюють їх виконання; встановлюють місцеві податки і збори відповідно до закону; забезпечують проведення місцевих референдумів та реалізацію їх результатів; утворюють, реорганізовують та ліквідовують комунальні підприємства, організації і установи, а також здійснюють контроль за їх діяльністю; вирішують інші питання місцевого значення, віднесені законом до їхньої компетенції;

2) сільські, селищні, міські голови до набуття повноважень головами громад, обраними в утворених Верховою Радою України громадах, продовжують здійснювати повноваження, віднесені законом до відання сільських, селищних, міських голів;

3) районні, обласні ради до набуття повноважень районними, обласними радами, обраними на наступних чергових місцевих виборах у жовтні 2017 року, продовжують здійснювати такі повноваження: затверджують програми соціально-економічного та культурного розвитку відповідних областей і районів та контролюють їх виконання; затверджують районні і обласні бюджети, які формуються з коштів державного бюджету для їх відповідного розподілу між територіальними громадами або для виконання спільних проектів та з коштів, залучених на договірних засадах з місцевих бюджетів для реалізації спільних соціально-економічних і культурних програм, та контролюють їх виконання; вирішують інші питання, віднесені законом до їхньої компетенції.

4. Районні, обласні ради, обрані на наступних чергових місцевих виборах у жовтні 2017 року, створюють виконавчі комітети на підставі закону про місцеве самоврядування, що визначає повноваження виконавчих комітетів районних, обласних рад.

5. Місцеві державні адміністрації до створення районними, обласними радами виконавчих комітетів на підставі закону про місцеве самоврядування, що визначає повноваження виконавчих комітетів районних, обласних рад, але не пізніше 1 березня 2018 року на відповідній території продовжують забезпечувати:

1) виконання Конституції та законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, інших органів виконавчої влади;

2) законність і правопорядок; додержання прав і свобод громадян;

3) виконання державних і регіональних програм соціально-економічного та культурного розвитку, програм охорони довкілля, а в місцях компактного проживання корінних народів і національних меншин - також програм їх національно-культурного розвитку;

4) підготовку та виконання відповідних обласних і районних бюджетів;

5) звіт про виконання відповідних бюджетів та програм;

6) взаємодію з органами місцевого самоврядування;

7) реалізацію інших наданих державою, а також делегованих відповідними радами повноважень.

Київська, Севастопольська міські державні адміністрації, районні у містах Києві, Севастополі державні адміністрації продовжують здійснювати зазначені у цьому пункті повноваження до створення виконавчих органів місцевого самоврядування відповідних громад, але не пізніше 1 березня 2018 року.

6. Президент України за поданням Кабінету Міністрів України вперше здійснює призначення префектів після створення відповідними районними, обласними радами виконавчих комітетів, але не пізніше 1 березня 2018 року.

7. Акти голів місцевих державних адміністрацій діють до набрання чинності відповідними актами місцевого самоврядування, актами префектів, інших органів виконавчої влади, ухваленими відповідно до Конституції та законів України.

Голова
Верховної Ради України.

«Але» нікуди не поділися

БАЛАНС МІСЯЦЯ

Чи не головною економічною подією серпня можна вважати те, що Україна домовилася зі спеціальним комітетом кредиторів про реструктуризацію майже 18 мільярдів доларів. Причому майже 20% цього боргу — 3,6 млрд. — позичкодавці взагалі погодилися списати. До того ж, як стверджується, у найближчі чотири роки наша держава не погашатиме тіло кредиту, а платитиме лише відсотки.

Прем'єр Арсеній Яценюк уже назвав домовленість історичною. Справді, плюси очевидні. Це знижує борговий тиск і дає можливість сподіватися, що за таких умов МВФ надасть Україні черговий транш, який, певне, піде на погашення старих боргів. Хоча є одразу кілька «але». Схоже, деталі наших зобов'язань — за сімома замками. А із наявної інформації можна зробити висновок: найближчу перспективу ми намагаємося забезпечити за рахунок віддаленої. Найбільше у цьому контексті насторожують компенсації втрат кредиторів. За словами міністра фінансів Наталії Яресько, зі свого боку Україна погодилася «трішки збільшити купон, тобто процентні платежі за нашим боргом з 7,2 до 7,75%». Обумовлено, що із зростанням економіки кредитори зможуть, як повідомляє УНІАН, протягом 2021—2040 років одержувати від нас додаткові платежі.

Зі тих «але» — 18 млрд. дол., навколо яких точаться розмови про списання — це далеко не всі наші борги. Найбільше загрожують дефолтом 3 млрд. дол. позики, наданої Росією за часів Януковича. Москва категорично відмовилася відтерміновувати виплати, погрожує судом, а строки погашення настануть зовсім скоро — у грудні 2015 року. І послати, як кажуть, Росію до дідька важко. Адже за міжнародними вимогами навіть такі борги необхідно віддавати. До того ж ми залежимо від РФ у поставках природного газу.

Як заявив міністр економіки та вугільної промисловості Володимир Демчишин, до кінця жовтня є надія вирішити питання оплати російського блакитного палива для закачування у підземні сховища. Але мало того, що у «Нафтогазу» бракує коштів для імпорту вуглеводнів, ускладнюють ситуацію неплатежі за енергоресурси на внутрішньому ринку. За словами А. Яценюка, хоча переговори щодо короткотермінового кредитування нашими західними партнерами придбання Україною газу й тривають, але головним джерелом коштів для нових закупок є погашення боргів за вже спожиті енергоресурси, передусім підприємствами теплокомуненерго.

З інших важливих новин минулого місяця. Як заявив Прем'єр-міністр, «ми разом з Президентом Петром Порошенком ухвалили рішення» вже з 1 вересня підвищити мінімальні зарплату — до 1378 грн. і пенсію — до 1074 грн. Обіцяють, що 7,5 мільйона пенсіонерів отримають надбавку. Можливо, це збіг, але незабаром у країні відбуватимуться вибори до місцевих органів влади. Якщо поглянути на озвучені владою цифри з іншого боку, то в доларовому еквіваленті за останні два роки реальні доходи українців впали мало не втричі. Натомість пропонується компенсація у 10—30 доларів.

І до банківських новин. НБУ знизив облікову ставку з 30 до 27%. Умовно кажучи, йдеться про мінімальний рівень процентів, під які Нацбанк може підтримувати ліквідність інших банків. Таке рішення НБУ мотивує відносною стабільністю на валютному ринку, а також високими показниками «врожаю зернових, овочів і фруктів, що сприятиме стриманій динаміці цін на продовольчі товари». Але комерційні кредити для виробництва й за нинішньої облікової ставки у 27% залишаються захмарно дорогими. Адже у підсумку все одно банки пропонують гроші під 30 і більше відсотків. А який підприємець може собі дозволити таку розкіш?

Підсумовувала Галина КВІТКА.

Про що болить голова у голови?

За багато років журналістської праці довелося бачити різних сільських голів. Одні, перемігши на виборах, тихо відсиджували всю каденцію (деколи й не одну). Інші активно вирішували власні питання, намагаючись «витиснути» максимальну вигоду з посади. Таких, що вірою і правдою служать громаді, насправді не так і багато. Серед них — сільський голова Лосятина, що у Кременецькому районі на Тернопільщині, Надія Залевська.

За роки свого головування, тобто з 2006-го, Надія Яківна зуміла залучити для розвитку свого і навколишніх сіл, що входять до сільської ради, дев'ять проектів з іноземними інвестиціями на загальну суму майже 21 мільйон гривень. Прийшла по суті у село-руїну. Дороги розбиті, соціальні об'єкти ледве животіли, люди масово виїжджали на заробітки... З чого почати? Порадилася з керівником Кременецького молокозаводу, депутатом районної ради Марією Задворною, і вирішили створити кооператив «Лосятинське молочне джерело». Але джерело було слабо: потрібно було оновлювати стадо. Почала шукати проекти, за допомогою яких це можна реалізувати. З'ясувалося, що гроші знайти легше, ніж переконати людей, що робиться це заради їхнього блага. Ніхто не вірив, казали, що безплатний сир лише у мишоловці. За умовами проекту породистих свиней і корів давали безплатно, але приплодом треба було поділитися з односельцями. Спочатку було багато охочих, але коли привезли свиноматки, Надія Яківна мало не плакала: майже ніхто не прийшов. Та коли побачили, що то за красуні, довелося розігрувати мало не у лотерею. Нині господарі тримають до 30 і більше свиней, по кілька голів худоби.

Другим був кооператив «Ягідний край». Здавна у цій місцевості вирощували полуниці. Колись з Кременеччини возили їх не лише до Києва, а й до Москви, працювали консервні заводи, а згодом ягідні плантації почали скорочувати через обмежений збут. Та співпраця з Агентством США з міжнародного розвитку (USAID), французькою компанією «Данон», фондом «Хайфер Інтернешнл», міжнародним благодійним фондом «Добробут громад» дала імпульс для нового напряму розвитку Лосятина. За селом заклали 50 гектарів полуниці, високопродуктивні саджанці роздали й людям. Хто хоче — здає врожай у кооператив, а ні — збувають самі на ринках. Створено й першу сімейну полуничну ферму. У сезон до Лосятина приїжджають селяни не лише з Кременецького, а й сусідніх районів. «Заробіток трохи менший, ніж у Польщі, — діляться зі мною місцеві заробітчанки, — зате ми вдома, біля своїх дітей, батьків, чоловіків. Не все грошима вимірюється». Вирощують не лише полуницю, а й малину. Її також можна реалізувати через кооператив. Біля кожної хати є свої мініплантації з ягодами.

«Лосятинський кооператив став моделлю того, що можливо зробити в сільській місцевості України, він слугує демонстраційним майданчиком для інших кооперативів, малих і середніх виробників з усієї країни. Сюди варто приїхати, щоб ознайомитися з кращими практиками, щоб у подальшому розповсюдити їх у своїх селах», — вважає директор місії USAID Джед Бартон. Нещодавно у селі

Надія Яківна із внучкою Іринкою.

створено ще один кооператив — з виготовлення брикетів з соломи та зрізаних стебел малини, що дасть змогу заощаджувати взимку на обігріві будинків селян і соціальних об'єктів. А ще запрацювала потужна морозильна камера. Все це — робочі місця для села.

Загалом у кооперативах створено понад 300 робочих місць. Переважно сезонних, а Надія Яківна мріє про постійні: відкрити у селі підприємство з переробки ягід, сімейні ферми з виробництва молока. «Якщо наших селян забезпечити доїльними апаратами, то вони могли б здавати молоко за вдвічі більшими цінами», — ділиться новими ідеями. Люди матимуть постійну роботу, а громада — додаткові надходження для свого розвитку. Бухгалтер за фахом, вона звикла прораховувати все до найменших дрібниць і бачити вигоду передусім для людей. Каже, що вони тяжко працюють і заслуговують на краще життя. Тепер реалізовує проект зі створення сімейної амбулаторії. Хоче залучити до нього науковців з Тернопільського медичного університету, оскільки переконана, що про здоров'я треба дбати змалку. А ще на території Лосятинської сільської ради відремонтовано дороги, школи, не поступиться міському дитячий садок. Візитівка села — художня самодіяльність. На сцені місцевого клубу — старі й малі, а це також доказ єдності громади, єдності поколінь.

Надія Залевська багато встигла зробити для людей. Врахуйте, без місцевих олігархів і земельних магнатів, які, треба визнати заради справедливості, інколи дбають про розвиток своїх родових сіл і центральних садиб. У неї ще багато ідей, які вона хоче реалізувати. Не переживає, виберуть її знову чи ні: зрештою, бухгалтери завжди затребувані. Переживає за те, щоб не пропало те, що здобуто багаторічною тяжкою працею, і не відкинуло б село знову назад. А така загроза є. Надія Яківна вважає, що з приєднанням до почаївської територіальної громади Лосятин може втратити імпульс для подальшого розвитку. В обласній державній адміністрації вирішили, що у Кременецькому районі достатньо двох громад: кременецької і почаївської. На зборах своєї громади лосятинці вирішили жити самостійно. Тим паче що фінансові розрахунки свідчать, що їм це до снаги. Не проти приєднатися до них і мешканці навколишніх сіл. Та це законне право громад Надії Яківні доводиться обстоювати у високих кабінетах. Нещодавно виступила і на сесії обласної ради. Чи дослухаються чиновники? Адміністративно-територіальна реформа, звичайно, назріла, але чи варто всіх стригти під один гребінець? Та й поспіхом у такій глобальній справі можна наламати дров.

Людмила НАКОНЕЧНА.
Тернопільська область.
Фото автора.

РЕАЛЬНИЙ КРИМ

Красти стали ще більше

Великі розкрадання газового конденсату, відсутність обліку видобутого природного газу й розтрата бюджетних коштів виявлено на одному з головних бюджетоутворювальних кримських нафтогазопереробних підприємств «Чорноморнафтогаз».

За півтора року тут змінилося три генеральні директори, але, як з'ясувалося, розкрадання не припинилися. Понад те, вони набули ще більшого розмаху. Газовий конденсат, який є попутною похідною видобутого природного газу, почали додавати в пальне на автозаправних станціях Криму. Перевіряльники здивувалися також і тому, що на підприємстві досі немає сучасних систем обліку й контролю видобутого на шельфі Чорного моря газу.

«Там дуже слабкий облік газу і газового конденсату. На сьогодні цю проблему в компанії не розв'язано й керівники навіть не наблизилися до цього», — повідомив журналістам «міністр» палива й енергетики Криму Сергій Єгоров.

Крім того, за його словами, останнім часом стало надходити дедалі більше скарг на неякісний бензин на АЗС компанії, що викликало підозри, що бензин змішують з газовим конденсатом.

Цікаво, що генеральним директором півроку тому було призначено Сергія Бейма, який є співвласником однієї з великих мереж АЗС на півострові. Нині його відсторонено від посади на період перевірки, і він, за його ж словами, не збирається більше повертатися в «Чорноморнафтогаз».

Нині виконувачем обов'язків гендиректора призначено москвича, виходця із російського газодобувного й нафтохімічного гіганта «Сибур», Ігора Шабанова, який пропрацював на згаданому підприємстві понад 11 років.

Чим же є «Чорноморнафтогаз», який примусово було віднесено до кримського майна після анексії АРК?

Компанія «Чорноморнафтогаз» є основою нафтогазового комплексу Криму. Її було створено в 1979 році для освоєння вуглеводневих ресурсів Чорного й Азовського морів. Загальний обсяг її запасів становить 22 млн. тонн нафти, перспективні — 51 млн. тонн. Нині підприємство перебуває в державній власності Республіки Крим. На шельфі Чорного й Азовського морів, а також у сухопутній частині півострова «Чорноморнафтогаз» розробляє три газоконденсатні, шість газових і одне нафтове родовища, видобуваючи понад 2 млрд. кубометрів газу на рік, цього цілком вистачає для забезпечення кримських споживачів.

Один із перспективних проектів — план розвитку Прикерченської ділянки шельфу. Мета проекту — освоєння родовищ, розташованих на Прикерченській шельфі Чорного моря, будівництво нафтопереробного й газохімічного заводів.

Планована потужність НПЗ — 2 млн. тонн на рік. Випуск бензину класу Євро-5 становитиме 676,2 тис. тонн на рік, дизельного палива — 794,4 тис. тонн. Загальна вартість проекту — майже 7 млрд. дол. США.

Що про все це думає тимчасово відсторонений керівник Сергій Бейм? Він виступив з різкою критикою призначеного Москвою «глави Криму» Сергія Аксьонова. Зокрема, у коментарі «Крим. Реалії» Бейм заявив, що не проти проведення перевірки, при цьому вважає, що порушень, про які заявляв Сергій Аксьонов, на підприємстві немає.

Підприємство «Чорноморнафтогаз» є єдиним українським підприємством, яке проводило повний комплекс робіт з розвідки, буравлення й транспортування видобутого газу із шельфу Азовського й Чорного морів.

Деякі експерти припускають, що українській владі варто було б піти шляхом адвокатів «Юкоса», які виграли міжнародні позови, що призвело до блокування російського майна за кордоном.

Подання колективних майнових позовів за об'єктами нерухомості, а це будинки відпочинку, санаторії, пансіонати, не кажучи вже про транспортну інфраструктуру, підприємства ВПК, нафтогазового комплексу й багато чого іншого, могло сприяти поверненню не лише окремих підприємств, а й усього півострова.

Михайло РУДЕНКО.
Крим.

У загальноосвітніх школах Черкащини діють 1122 волонтерські загони. Діти плетуть маскувальні сітки для української армії, виготовляють обереги, дають благодійні концерти, допомагають родинам загиблих в АТО, *повідомляє наш власкор Ліна Лебеденко*

На Миколаївщині правоохоронці–добровольці пройшли курс спецпідготовки і найближчим часом, після підсумкового заліку зі стрільби, поїдуть у зону АТО, *передає наш власкор Кирило Рижанов*

Позивний «Суддя»

Керівник районного суду Херсонщини пішов на фронт рядовим

Відсиджуватися за чужими спинами не схотів

На п'ятнадцятому блокпості сектору «М», що біля села Виноградове під Маріуполем, незвичайний позивний «Суддя» у радіоефірі зо два місяці чули і українські вояки, і прикордонники. Дехто знав і того, хто на цей позивний відгукувався, — худорлявого доброзичливого чоловіка-автоматника. Та лише його бойові побратими з херсонського батальйону Національної гвардії України були у курсі, що позивний не на порожньому місці народився. А воїн носить його по праву: адже до служби очолював суд Нововоронцовського району Херсонщини.

У В'ячеслава Каневського було життя звичайного українського юриста. Вступив до Одеської юридичної академії, потім став помічником судді у рідній Нововоронцовці, а п'ять років тому Верховна Рада визнала його гідним суддівства. У районному суді, де працював В'ячеслав Олександрович, служителів Феміди було всього три, і з них він виявився найдосвідченішим, тож у 2013-му обійняв посаду голови суду. Одружився на землячці, виховував двох дітлахів, старшу Діану та молодшого Сашка, і мав у житті два пріоритети — родину та кар'єру. Аж ось на сході гримнуло, полилася кров, і до оселі 35-літнього голови суду принесли мобілізаційну повістку з райвійськкомату.

Чимало земляків В'ячеслава Каневського від тих повісток бігали, наче дідько від свяченої води. А от голова суду, хоча раніше не служив, не мав наміру ні ухилятися, ні прикриватися недоторканністю чи статусом посади — охоче пішов до війська. «У нас містечко маленьке, всі знайомі. І якби земляки дізналися, що я відсиджуюся за спинами фронтовиків, то пальцями тицяли б не тільки на мене, а й на моїх дітей — ганьба була б до смерті. А як зганьбленому судді потім працювати? — каже В'ячеслав Олександрович. — До того ж, я виношу вироки ім'ям України і служу насамперед їй. Якщо всі від ворога втечуть, то й Україну на шматки поздирають».

Здивував усіх

У херсонському батальйоні НГУ, де новобранець з Нововоронцовки проходив обов'язкову двомісячну підготовку, десь тиждень не відали про те, яку посаду до мобілізації він займав. А коли пройшов такий поголос, щиро зчудувалися. Адже на весь батальйон серед мобілізованих жодного держслужбовця такого рангу не було — максимум служили сільський голова та директор школи. Навіть дехто з свого брата-солдата підходив і запитував: «Для чого тобі це потрібно?»

А призовник тільки ввічливо усміхався. І вчився воювати та виживати з такою ж наполегливістю, з якою раніше вчився у юридичній академії. Нині з табельного АК-74 на сто метрів з п'ятнадцяти куль десять точнісінько у мішень кладе. А для бійця, котрий узяв «калаш» до рук кілька місяців тому — це результат. Тож коли стрілець п'ятої роти батальйону НГУ попросив добровільно направити його у відрядження в АТО, йому не відмовили, визнавши гідним.

— На блокпості моє чергування було з дванадцятої до четвертої години дня і з дванадцятої до четвертої ночі. Під обстріл не потрапляв жодного разу, але вибухи по сусідству чув, і про пересування диверсійно-розвідувальних груп сепаратистів сповіщали. Доводилося затримувати мародерів, але найтяжче було психологічно. З власного досвіду та спілкування я зробив висновок, що десь сорок відсотків мешканців навколишніх сіл нас активно підтримують і стільки ж — вважають ворогами. Нап'ється такий споживач кремлівської пропаганди оковитої задля хоробрості і, проїжджаючи через блокпост, цідить крізь зуби: «Ми вас сюди не кликали». У таких випадках завжди хочеться нагадати: це так само і наша земля, а господаря у гості до своєї ж оселі кликати не випадає. Ще двадцять відсотків обивателів — звичайні пристосуванці, котрим однаково — чи Україна, чи Росія, — розставив крапки над «і» голова суду, котрий взяв до рук автомат. — Однак присмак на душі часом гіркий. У Маріуполі з магазину на моїх очах виходить бабця. Перевантажена клунками, а сама ледь рухається на двох ціпках-підпірках. Я до неї: «Дайте поможу». Вона підводить голову, довго оглядає мою форму і навідріз: «Ні, я сама». Мабуть, «карателя» з російських новин побачила і злякалася.

Можливості сфотографуватися біля новенького «Кугуара» прикордонників стрілець не прогавив.

«Вранці тікав із рідної хати»

У службу В'ячеслав Каневський втягнувся. Проблем із військовим забезпеченням у частині з перших днів служби, каже, не бачив. Одразу видали все — від шкарпеток до зимового одягу, тож за свої кревні бронежилетів та камуфляжу діставати не довелося, та й на харч у солдатській їдальні підстав нарікати нема. Мабуть, важче, коли додому на короткий відпочинок дозволяють з'їздити.

Після відрядження в АТО стрілець отримав відпустку на десять днів і поїхав у рідну Нововоронцовку. А тут потрапив під суворий нагляд: шестирічна донечка як узяла за руку, так усі десять днів не відходила. Сказала, наче відрубала: «Ти від мене більше нікуди не поїдеш». Тому на десятий день довелося рано-вранці тікати з хати крадькома, поки «вартова» не прокинулася. Батько зітхав: «Сину, поки ти вночі на чатах, мати спати не може. Прокинеться й стоїть на ганку, у небо вдивляється».

Стрільцем із суддівським минулим офіцери не натішаться. Майор Сергій Прутяний — заступник командира батальйону, де служить В'ячеслав Каневський, — називає його взірцевим солдатом: старанний, не курить і алкоголем не зловживає, завжди прийде на допомогу. «Після відрядження стрільця забрали до штабу — його практичний досвід юриста виявився незамінним у листуванні з правоохоронними органами, і не тільки», — задоволений заступник комбата. Канцелярської роботи голова райсуду у погонах також не цурається, виконує всі доручення. Та для себе вирішив: якщо наступного разу знову запропонують відрядження на східний фронт — поїде. Хто, як не він?

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

Фото автора.

Захистити спокій не тільки силою, а й добром....

Мешканцям селища Орловське доставлено майже 100 кг макаронних виробів, рису, харчових концентратів та предметів особистої гігієни. Найбільш постраждалі внаслідок артилерійських обстрілів з боку сепаратистів сім'ї були забезпечені дитячим одягом та медикаментами. Це робота групи CIMIC сектору «М», яку очолює полковник Олексій Тарасенко.

Окрім того військовики вивчили потреби мешканців у відновленні об'єктів інфраструктури населеного пункту, дорожнього покриття та оформленні переліку документів на отримання матеріальної допомоги.

У селище Бердянське представники CIMIC також доставили «гуманітарку». Привітали місцеву мешканку з днем народження. Ще були найщиріші поздоровлення разом з комплектом осінньо-зимового одягу та солодкий кошик.

Найбільш емоційним видався візит особового складу підрозділу до Маріупольського міського дитячого будинку «Центр опіки». До цієї установи для потреб дітлахів було доставлено майже 1,5 тонни гуманітарного вантажу. До нього увійшли макаронні та кондитерські вироби, овочі, питна вода й такі необхідні школярам канцелярські товари. Але понад усе директор закладу Людмила Лазаренко висловила величезну подяку військовикам за ту увагу і тепло сердець, які захисники Вітчизни подарували малюкам.

«...За більш як п'ятнадцятирічну історію нашого центру ми отримали немало допомоги від органів державної влади, спонсорів та небайдужих громадян, — зазначила Людмила Василівна. — Але допомога українських військовиків тим цінніша для нас, що іде від самих глибин душі, тих сердець, які не заржавіли та не закам'яніли на цій неоголошеній війні. Це відчули наші вихованці, які у свої роки дуже гостро уміють відрізнити щирість від фальші, добро від зла, людяність від байдужості. Саме тому ви знайшли сьогодні ваших і прихильників, і справжніх друзів...»

Ніхто з присутніх дорослих чоловіків з багаторічним досвідом життя та військової служби не соромився вологи на своїх очах у ті миті, коли дитячі рученята лагідно торкались їхніх обвітрених облич, військових одностроїв, міцно притискали до себе — наче з проханням побути з ними якнайдовше...

На прощання керівник підрозділу полковник О. Тарасенко побажав «...і у подальшому зміцнювати дружні стосунки, стверджуючи ідеали гуманізму і гармонії, а це накладає на нас як захисників Батьківщини ще більшу відповідальність за збереження миру в Україні та скоріше його відновлення в усіх куточках нашої держави...»

Володимир МИРНИЙ.

Маріуполь.

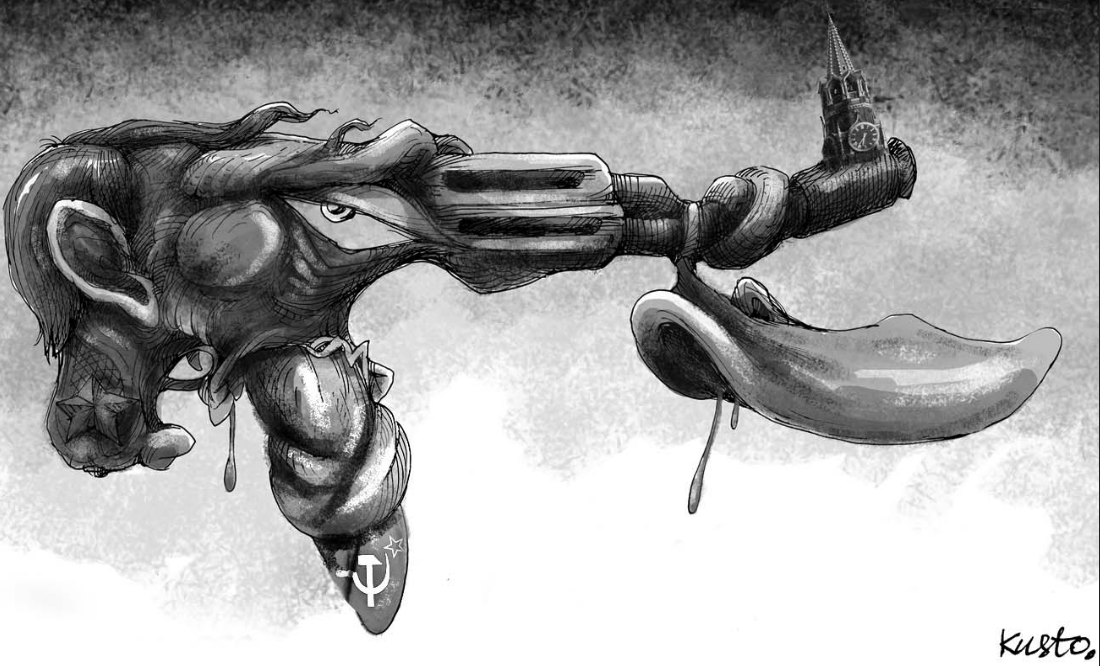
Фото автора.

Російський солдате, кидай рушницю, іди додому!

Убитих російських солдатів — бурятів, чеченців, росіян... — продовжують повертати до своїх матерів і дружин ганебним вантажем-200. Із чужої країни. З гібридної війни системи під назвою «руській мір» із братнім народом. Війни кремля, який перебуває поза людськими законами і світового співтовариства, з незалежною Україною — країною, яка закохала в себе весь світ своїм прагненням до справедливості й волі. І якщо нам важливо цю любов виправдати, проливаючи кров, то для всієї Росії — зберегти імідж цивілізованої країни. І нарешті пробудитися від страшного сну й спробувати зупинити цю війну, нав'язану безумцем путіним. Адже багато росіян серцем з українцями і мріють про Мир і Волю вже давно.

Светомир ЮН (Новосибірськ, студент, активіст):

— Одна з останніх літніх ночей. За вікном втомлений Новосибірськ спить мирним сном, відпочиваючи після важкого дня. І в цей само час комусь зараз не до сну. Тому що в його місті свистять кулі й розриваються снаряди. І кожен із цих снарядів віддається тут, за тисячі кілометрів, пульсуючим болем. Болем від того, що не в моїх силах зупинити прилітаючу смерть. Болем від того, що життя тисяч людей уже обірвалися в божевільній, безглуздій війні. Вони були такими само, як ми. Ще півроку, рік тому вони працювали й відпочивали. Раділи й засмучувалися. Кохали. Вони мали таке саме право жити далі, як і ми. Але я залишився жити. А вони загинули. І люди навколо, до міста яких, за чиїмсь задумом, а може, з простої випадковості, не прийшла війна, продовжують жити, немов нічого не відбувається. Не усвідомлюючи цінності кожної секунди життя без війни. Не замислюючись про крихкість своїх життів. Не замислюватися взагалі завжди простіше. Боляче не тільки від кожного пострілу. Боляче від кожної фрази, кожного слова, просоченого ненависттю. Хоч би з якого боку воно виходило. Боляче від нерозуміння, як два близькі народи, долі яких нерозривно переплетені між собою, виявилися доведеними до готовності ненавидіти і вбивати. Ненавидіти своїх друзів і родичів. Убивати таких самих, як вони. Тільки тому, що вони опинилися з іншого боку кордону. Тому, що вони думають по-іншому. Боляче від того, що громадяни моєї країни беруть участь у війні та вбивствах на чужій території. Вбивствах людей, які їм нічим не нашкодили. Не приходили на їхню землю, не робили ніяких злочинів. А просто захотіли жити інакше. У СВОЇЙ країні. Боляче від того, що матері (!!!) охоче відпускають своїх дітей на війну із братнім народом. Боляче від розуміння, що жорстокість, підлість, нелюдськість і цинізм стали невід'ємними складовими політики держави, в кордонах якої мені призначено жити й за дії якої несу відповідальність. Боляче від усвідомлення, в яку безпросвітну безодню неправди, божевілля й озлобленості з кожним днем дедалі більше втягується суспільство, частиною якого я є. Боляче від того, наскільки низько в очах більшості моїх співгромадян зведено значимість таких очевидних, загальнолюдських, традиційних, як нині прийнято казати, цінностей, як стан миру, і людське життя. Боляче від того, що ідею виступити за мир готові підтримати в моєму місті незначна кількість людей. Які приречені отримати у відповідь десятки, сотні проклонів, образ і погроз. За те, що вони не змогли спокійно дивитися на жорстокість і несправедливість. На безглузду загибель людей. Не змогли промовчати. Боляче розуміти, що люди, покликання яких — жити у мирі, працювати, веселитися, облаштовувати свою землю, ростити дітей, вчаться ненавидіти, воювати, вбивати. Ми винні у цьому. Я винен у цьому. І ця провина невідступно переслідуватиме людей, що живуть у моїй країні. Тих, у кому ще живе совість.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Костянтин КУОРТТІ (Санкт-Петербург, ріелтер):

— Про війну двох думок бути не може: кремль повинен її припинити. Те, що він не зважується на відкриту фазу, свідчить про його інстинкт самозбереження. Однак, якщо висловлюватися шаховою мовою, гарних ходів у кремля немає, і він обирає найменш форсовані варіанти. Позиція України складна. Однак її правителям, і тим паче суспільству, не треба винаходити щось неможливе, щось, що перевершує випробуваний шлях демократичних держав. Тому правота й моральна перевага людей, котрі підтримують українську незалежність, я впевнений, будуть дедалі очевиднішими любителям телевізора з Росії. Слава Україні!

Олена ЗАХАРОВА (Москва, активістка):

— На підтримку України ми виходимо на дозволені й недозволені пікети, марші та акції вже півтора року, з 15.03.2014, тоді на Марш миру прийшли понад 50 000 людей. В одиночних пікетах ми стоїмо на Манежній площі щосуботи з 16-ї до 18-ї по черзі. Населення (народом сьогодні росіян назвати не можу) ставиться особливо агресивно до плакатів за Надію Савченко (чотири вже порвали) і до плаката «Маріуполь — це Україна!» (у ВВС забрали).

Мені боляче й соромно за Росію. Я розумію, що особисто винна в тому, що пізно опам'яталася, треба було виходити давним-давно. Просити пробачення в українців не маю права, таке не пробачають, можу тільки молитися за життя і здоров'я Героїв і за Перемогу України. Коли потрапляємо із друзями в автозак та у ВВС, завжди співаємо Гімн України.

Поки Надю судили в Москві, ми ходили в суд. Є багато відео та фотографій із наших акцій. Нещодавно записували привітання із Днем незалежності біля Вашого Посольства, передали квіти і лист. Я вже вільно читаю по-українськи, багато друзів з'явилося з України. Ми живемо болем за вас і надією — адже нічого сьогодні важливішого немає.

Данило НОНЕВИЧ (Псков, вільний художник):

— Не можу мовчати. Читаю російську пресу й мене не полишає відчуття якогось колективного божевілля, що охопило багатьох росіян і «журналістів» у тому числі. Змі немов змагаються між собою в умінні й бажанні сильніше образити й оббрехати українців та їхню країну. Нам уже не раз пропонувалося ненавидіти чеченців і таджиків, прибалтів і грузинів, євреїв та «всяких, що понаїхали», про американців уже й не кажу. І от знову: у вороги нам призначено найближчий (якщо не сказати братній) народ.

Разом з українцями багато хто з нас пережив усі біди XX століття: війни, техногенні катастрофи, розвал «найкращої країни», яку предки українців, як і всі інші, хоробро захищали від гітлерівців. Проте російський президент набрався «хоробрості» нагло заявити на весь світ що «ми й без українців виграли б цю війну!». Ми — це хто? РФ до тієї війни взагалі не має жодного стосунку! Проте «посилання» було почуто, і лояльні змі кинулися відпрацьовувати «нелегкий патріотичний хліб». Одні тільки заголовки їх статей чого варті! Немов скопійовані зі сторінок «головної газети» срср часів сталінщини, вони бризкають отрутною слиною ненависті: «Киев готовит резервации», «Страна имени Бандеры», «Загоняли иголки под ногти», «Геноцид по Киевски» («российская газета»), «Жестокость не знает границ», «Ненависть к россии идет от последователей Бандеры», «Убитые взывают к ответу» («АиФ»), «Как нам не стать Украиной» (МК), «Прольём кровь дорогого», «Из Львова с нелюбовью, или Как воспитать украинца» («Стерх-Луки»)... Неправда й наклеп сьогодні стали причиною гуркітливого падіння колишніх кумирів (у кого вони були). Ось у газеті (1,5-мільйонний тираж) «АиФ» поділився думками співак партій і влади Й. Кобзон: «В України ніколи не було своєї культури! Усе, що вона нині має, їй дали росіяни, радянські люди. У Криму люди досі радіють від того, що повернулися в росію, а як їм помстився Київ — він позбавив їх води! Влада Києва творить таке, що не дозволяли собі фашисти!» (Але, дозвольте, якщо Крим — російський, то до чого тут вода з Києва?) Повторюючи за депутатом, обурюється «улюбленець радянських жінок» В. Лановий: «Мені боляче, коли я бачу, що дозволив із собою зробити український народ. Не розумію, чому мовчить українська інтелігенція? Невже вони не помічають смолоскипових свастик і ходів, невже не бачать, що Америка їх цинічно використовує?». «Ну що візьмеш зі старої людини, в якій дотепер жевріє срср? Як Василеві Семеновичу вдається не помічати російських шанувальників гітлера, що крокують маршами в обох наших столицях, і чому його не бентежать ряджені під козаків із нагайками на вулицях наших міст, я не знаю. Натомість знаю, що відверто нацистських і профашистських партій і угруповань у росії понад 100 (!) (за статистикою), тоді як в Україні націоналістичних утворень не набереться й десяток! У росії на центральних каналах виродки (іншого слова не підберу) відкрито закликають іти на Харків і Київ і встановити в Україні владу кремля! Чи це не нацизм? Лановий мовчить про це.

...Любов, дружба і братні відносини — це розкіш, доступна лише по-справжньому інтелігентній людині. Не вірю в те, що більшість населення росії інтелігентне за своєю суттю... Україна стала тим лакмусом, який багатьом виявився не по зубах, більше того, багатьох «розчехлив»... Неприємно дивує факт небажання чути навіть натяки на якесь покаяння... Хіба нам немає в чому каятися? Утім, каються зазвичай праведники, а більшість із нас, як це тепер видно, — великі грішники.

Підготувала Наталя ЯРЕМЕНКО.

ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

І чемпіонат у «прольоті»?

Те, що сучасні вищі чини ФІФА та УЄФА геть не рівня за спортивною чесністю і принциповістю своїм попередникам, які працювали в УЄФА у далекі 80-ті минулого століття, — загальновідомо. Коли 1985 року в Брюсселі на фіналі Кубка європейських чемпіонів між англійським «Ліверпулем» та італійським «Ювентусом» унаслідок побоїща виникла тиснява, що спричинила обвал стіни на стадіоні й загибель 39 італійських вболівальників, вищі чиновники УЄФА на довгі роки відлучили англійські клуби від участі в розіграші континентальних кубків. Суворо? Так. Але справедливо.

Коли ж Росія і Катар отримали право на проведення чемпіонатів світу з футболу відповідно 2018-го та 2022 року, злі язики одразу почали казати про те, що вищі чиновники ФІФА взяли за це величезні хабарі. У нас на це ніхто не звернув би уваги. Але, на щастя, у світі ще є така країна, як США. А в США є ФБР, яке активно й успішно бореться з міжнародною корупцією. От за поданням ФБР і порушили кримінальну справу про чесність надання Росії і Катару права на проведення чемпіонатів світу. Та ще й затримали 9 вищих посадовців, серед яких — два віце-президенти ФІФА.

Звичайно, незважаючи на гучний міжнародний скандал, вищі чиновники ФІФА продовжують запевняти, що в Росії ніхто чемпіонат світу з футболу не відбере. Це зрозуміло: ну хто ж захоче віддавати вже одержаний хабар? Але слід урахувати головний чинник: у ФБР є те, що в нас називають модними нині словами «політична воля», щоб довести корупційну справу в керівництві ФІФА до кінця. Бо надто вже нахабно останнім часом керівництво Росії наступало лідерам США на дуже болючі мозолі.

Здається, що Росія таки пролетить мимо футбольного мундіалю?

А кореєць може...

Студент-кореєць, який навчається в Київському національному університеті імені Т.Г. Шевченка Сін Хун Чхо у День вишиванки прийшов на свято в українській національний вишитій сорочці та дав інтерв'ю кореспонденту програми «Чистонюз» (телеканал «1+1») красивою українською мовою. Присоромлений журналіст теж перейшов на сяку-таку українську. Однак ведучі програми Зеленський та Кошовий, які, будучи етнічними українцями і претендуючи на роль головних українських гумористів, українську мову чомусь ігнорують. Навіть своїх дітей вони називають презирливим російським «мєлкіє».

Невже вони, претендуючи на роль української еліти, не розуміють, що своїми розмовами на «общєпонятном» вони заохочують і надалі заохочуватимуть російську експансію до України, бо Расєя кінчається там, де вже не звучить її «язик».

Українцям часто дорікають за «хуторянщину», закликають вилізти з шароварів, хто не знає: це штани, в яких козаки громили московську армію під Конотопом. Але й лідерам «95 кварталу» час нарешті вилізти з піонерських шортиків та допомагати робити це своєму глядачеві.

А українським телеканалам, радіостанціям і ЗМІ слід було б позбутися отого комплексу меншовартості і пригадати, що в Україні є ще й український гумор, а не лише «95 квартал» та «Дизель-шоу».

Ярослав БОРСУК.

Підгайці Тернопільської області.

«Нас тут за Путіна агітували — так нічого не вийшло»

Жителі прифронтової Трьохізбенки налаштовані проти всіх, але хочуть жити тільки в Україні.

Коли не стало мосту, бізнес зупинився

З мешканцями населених пунктів, розташованих на лінії розмежування, спілкуватись треба акуратно. У тому сенсі, що не вступати з ними у велику суперечку, не давити на них своїм «столичним» авторитетом, а просто слухати людей. Втомлених від цієї війни, яка геть змінила їхнє цілком достойне повсякдення, і ображених на всіх, кого вони вважають причетними до своїх негараздів. Всі вони постраждали у цій війні. І навіть якщо будинок чи загалом господарство залишились неушкодженими від «подарунків» «градів» та мінометів, все одно майже кожен, хто сьогодні живе в зоні проведення АТО, має проблеми зі своїм психічним здоров'ям. Люди виснажені і цією незрозумілою війною, і своєю невпевненістю у власних силах, і політичною плутаниною у головах. Місцевій владі у таких умовах працювати дуже і дуже складно, бо на них сиплються усі звинувачення та образи.

У складі військово-цивільної адміністрації Трьохізбенки п'ять сіл — вона найбільша серед прифронтових адміністрацій. Вздовж лінії розмежування її територія розтягнулась десь на 100 км, а загальна чисельність населення, що нині тут проживає, становить майже 3,5 тисячі людей, хоча раніше було 12 тисяч. Переважно тут залишилися пенсіонери, діти яких поїхали подалі від війни — хто до Москви, хто до Києва чи Прибалтики. Старі батьки господарство не покинули, пораються в городі, хтось біля пасіки. Трьохізбенка вважається заможним селом. Люди тримають великі теплиці, де вирощують ранню городину. До війни вони возили свою продукцію до Луганська, інших промислових міст регіону, а коли почалась економічна блокада «ЛНР», підірвали міст на Слов'яносербськ і не стало дороги, сільський бізнес зупинився.

— А тепер ми живемо в резервації, — з образою каже літня жінка. — Продукцію вирощуємо, а продати не можемо. Помідор доводиться віддавати по гривні за кілограм, а кабачок — по 50 копійок. Щоб вивезти продукцію до Сєвєродонецька, треба подолати сім блокпостів, отже, оптовики до нас не приїздять. Та й заправок на шляху немає.

— Нехай всі від нас йдуть — і українські війська, і російські вояки, і ополчення «ЛНР», — підтримує розмову ще одна селянка. -Проживемо і без них.

— Донбас — це Україна, — перебиває жінок місцевий тренер Віктор Опанасович, і ті на знак згоди кивають головою. — І треба відвойовувати його шляхом переговорів. Силою не вийде, лише невинних загубимо. Нас тут за Путіна агітували — так нічого не вийшло. Народ розумніший за тих агітаторів. Хоча про нас і кажуть, що ми, мовляв, проросійськи налаштоване населення, але до Росії ми не хочемо. А те, що жінки тут говорять, то це від образи. Для когось війна — бізнес, а прості люди від цього страждають.

Фото на пам'ять: бійці, що дислокуються у Трьохізбенці.

Розкрити людям очі

Офіційно Руслан Ткачук працює речником АТО в Луганській області, але водночас виконує й обов'язки заступника керівника військово-цивільної адміністрації Трьохізбенки. Одне слово, волонтерить. Починати йому довелося з вирішення проблем реалізації тепличної продукції селян, аби вони відчули, що українська влада піклується про них. Руслан звернувся до патріотичних сил Лисичанська, Сєвєродонецька та Рубіжного, аби вони організували кілька машин оптовиків і закупили городину.

— Перші вантажівки довелося навіть супроводжувати, аби люди переконалися, що дорога з Сєвєродонецька до Трьохізбенки безпечна і нею можна користуватись, — розповідає Руслан. — Проблему вдалося частково вирішити, ціни на огірки-помідори навіть підскочили, а я почав думати над створенням системи в реалізації продукції.

І придумав. Але пропозиція була така нестандартна, неочікувана, що багато хто її просто не зрозумів. Руслан запропонував місцевим жителям сушити всі овочі, відкривши невеличкі сушарні, а потім протягом року їх продавати.

— У нас вже є партнери з Молдови, які ці сушарні робили, коли їм було важко під час придністровського конфлікту. Люди засушували все, що в них було на городі — від петрушки до кропу, від огірків, помідорів — до гарбузів. У Європі від цього просто у захваті — дуже корисне співвідношення поживних речовин та мінералів. Мої молдавські друзі пообіцяли допомогти налагодити таке виробництво, хоча і зауважили: Україна, мовляв, свого часу нам не допомогла, але ми знаємо, що таке російська окупація, отже, підтримаємо вас, — розповідає Руслан. -Отже, робота почалась. Нині тренер з Молдови проводить для бажаючих майстер-класи. Люди придивляються до нового для себе бізнесу. Багато хто його вже оцінив. Якщо набереться певна кількість людей, я напишу програму і в рамках цієї програми вже можна подавати заявки на гранти від Європейського Союзу. Якщо європейці побачать, що почався якийсь рух, то кошти на це дадуть.

На порядку денному роботи військово-цивільної адміністрації усі питання першочергові. Скажімо, відновити будови, пошкоджені під час обстрілів, закінчити ремонт школи, щоб дітвора першого вересня сіла за парти. Минулого навчального року учням здебільшого довелося вчитися дистанційно, оскільки в приміщенні навчального закладу дислокувався батальйон «Айдар». До школи цього року пішли 70 учнів від першого до старшого класів.

Руслан перелічує, що планує зробити:

— Вважаю, що нині треба ставитися лояльно до церкви, бо священик тут — авторитет, хоча, як людина, теж свого часу помилявся. Треба налагоджувати освіту, соціальний захист людей і головне — створювати робочі місця, щоб населення бачило, що українська держава — сильна. Треба змінювати свідомість людей. Думаємо встановити на центральній площі «колокол», який транслював би українське радіо, передавав новини села та різні оголошення. А потім знайдемо три тисячі гривень і зробимо своє ФМ-радіо. Будемо потрошку змінювати життя. Водночас треба дуже чітко працювати правоохоронним органам, МВС, контррозвідці, СБУ, бо це дуже небезпечний регіон. Тут можливі всілякі провокації, заходи з того боку. В селах чимало сімей, родичі яких воюють на тій стороні.

У жителів Трьохізбенки немає ненависті до українських солдатів, як дехто стверджує. Боєць 9-ї роти Василь переконує, що стосунки з населенням у військових досить дружні.

— Я сам з села, — розповідає Василь, — і тутешні проблеми розумію добре. Нічому не дивуюсь, крім одного: ставленням до людей. Скажімо, у нашої знайомої бабусі в Камишиному є сім гектарів орної землі і два гектари пасовищ. Так от за рік фермер платив їй лише тисячу гривень. На Полтавщині, звідки я родом, за три гектари фермер би заплатив 4300 гривень. Ось через це люди тут налаштовані проти місцевої влади, яка не захищала їх. Коли ми спілкуємось з місцевими жителями, з'ясовується багато таких речей, про які вони не знають, хоча ми живемо в одній країні. Отже, наша присутність тут, можна сказати, корисна тим, що ми розкриваємо жителям Донбасу очі на те, як вони жили раніше, і чи варто за це життя триматись.

Руслан, до речі, як людина військова, дуже розраховує на допомогу бійців у плані такої, на перший погляд, непомітної ідеологічної роботи. Свідомість людей треба змінювати, інакше нову країну побудувати буде складно.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.
Фото автора.

Єдино правильний вихід — явка до найближчого відділення міліції

Станом на 1 липня 2015 року на території Донецької та Луганської областей, що тимчасово не контролюються українською владою, знаходиться 29 установ та 47 підрозділів кримінально-виконавчої інспекції. Нагадаємо, що 14 листопада 2014 року Указом Президента за № 875/2014, Міністерству юстиції було дано доручення невідкладно вжити заходів для забезпечення переміщення засуджених та осіб, узятих під варту, з Донецької та Луганської областей на територію, що підконтрольна українській владі. Окрім цього, постало питання щодо амністії осіб, які відбувають покарання в цих установах і засуджені за злочини невеликої та середньої тяжкості. Проте на сьогодні абсолютна більшість цих установ не фінансуються державою, особи, які там утримуються, стали заручниками ситуації, адже системних рішень щодо їх евакуації прийнято не було. А тому виникає питання щодо їх статусу, майбутнього, а також відповідальності, яка наступить у разі залишення ними виправних установ.

Хто відповість за втечу?

Деякі юристи зазначають, що у випадку, якщо ув'язнені з тих чи інших причин залишать місця позбавлення волі, вони зобов'язані негайно з'явитися на територію, підконтрольну Україні, з метою подальшого відбування покарання. Лише у цьому разі вони не нестимуть відповідальності за втечу. Нібито все правильно, проте...

Лабіринти термінології

Втеча з місць позбавлення волі або з-під варти є умисним злочином, що вчиняється з метою ухилення від відбування покарання. Самовільним визнається залишення таких місць, якщо воно здійснене без належного дозволу чи за відсутності законних підстав. Проте і місця позбавлення волі мають відповідати певним вимогам, які б забезпечували виправлення і повернення до соціуму засуджених. Держава має гарантувати належні умови утримання, зокрема харчування, матеріальне забезпечення, лікування, безпеку, врешті-решт. Враховуючи відсутність фінансування пенітенціарних установ, невідповідність умов перебування відповідним вимогам, а також постійну загрозу життю та здоров'ю ув'язнених, можна висунути тезу про те, що місця позбавлення волі на непідконтрольній українській владі території випадають із правового поля. А тому залишення їх ув'язненими з метою збереження власного життя не може кваліфікуватися як кримінальне правопорушення за статтею 393 Кримінального кодексу — втеча із місця позбавлення волі.

До того ж не є злочином заподіяння шкоди правоохоронним інтересам, зокрема правосуддю у стані крайньої необхідності. Мова йде про уникнення небезпеки, що безпосередньо загрожує життю засудженого шляхом залишення місць позбавлення волі.

Так чи інакше, на сайті Державної пенітенціарної служби міститься інформація щодо розшуку засуджених, які в районах антитерористичної операції під час проведення евакуації у безпечне місце, у зв'язку з веденням артилерійського обстрілу, скоїли втечу з місць позбавлення волі, а також тих, які були звільнені від відбування покарання групою озброєних осіб. Засуджені, що залишили місця відбування покарання, частіше за все приєднуються до лав бойовиків. Чекати на амністію або скорочення строку відбування покарання в таких випадках не варто.

Міркування деяких посадовців щодо самостійного переміщення засуджених на підконтрольну територію можуть декого обурити, адже не досить гуманно вимагати від них переміщатись по території, на якій ведуться бойові дії без жодних документів. Проте варто зауважити, що

єдино правильний вихід для звільненої особи — це явка до найближчого відділення міліції із поясненнями щодо обставин звільнення.

У випадку, якщо такі особи опинились на території Російської Федерації, колишнім засудженим варто звернутись до посольства України.

Варто згадати, що **амністія, подарована бойовиками, — не визнається** українською стороною. Простими словами, держава не визнає будь-яких рішень незаконних збройних формувань, в тому числі щодо звільнення від відбування покарання ув'язненими на непідконтрольній території. Адже рішення українських судів, які встановлювали термін покарання — обов'язкові до виконання. Тому будь-які документи щодо «подарованої свободи» з печатками «ДНР» і «ЛНР» жодної юридичної сили не мають.

Так чи інакше, щоб не загострювати і без того складну ситуацію на Донбасі, наша держава повинна чітко заявити про свою позицію щодо питання статусу ув'язнених осіб, які стали заручниками ситуації.

Наталя ТИТАРЕНКО.

Життя — Вітчизні, честь — нікому

3 вересня у центрі Сум буде відкрито пам'ятний знак на честь полеглих в зоні АТО бійців 27-ї Сумської реактивної артилерійської бригади. Саме того дня 2014-го, захищаючи Вітчизну, героїчно загинули 24 воїни на той час глибоко засекреченої військової частини. І хоча донедавна навіть на натяк про неї у ЗМІ було накладено табу, вороги після того бою називали її бійців невловимими месниками і дияволами, пропонуючи за їхні голови запаморочливі нагороди.

Бригада особливої секретності

Про життя 27-ї Сумської реактивної бригади в зоні АТО варто було б зняти кіно «Герої нашого часу». Принаймні таке враження залишилося в нас після розмови з офіцерами бригади Олегом Гаврилюком та Костянтином Гладченком.

«Більше року тому ми пішли добровольцями, щоб захищати Україну, — розповів заступник командира батареї старший лейтенант Костянтин Гладченко. — Вчорашні робітники заводу, чиновники, економісти, навіть депутати і бізнесмени, які були серед нас, поступово освоювали військову професію і демонстрували свої вміння у найгарячіших точках. Воювати довелося на потужних військових машинах — «Ураганах», ракети яких летіли на десятки кілометрів і влучали точно в ціль. До речі, сьогодні, згідно з Мінськими домовленостями, ця зброя не застосовується українською армією».

Довгий час інформація про бійців та їхні бойові подвиги була немов під грифом «цілком таємно», адже ворог не мав знати про місця дислокації бригади. Саме ця засекреченість і допомагала бійцям з'являтися ніби нізвідки і рятувати своїх побратимів та місцевих жителів від ворога.

«30 червня минулого року наша батарея вперше зайшла в зону АТО, а вже за дві доби ми вирушили визволяти місто Слов'янськ, — згадує заступник командира батареї по роботі з особовим складом майор Олег Гаврилюк. —Там окопалися місцеві бандити і чеченці. Влучним і нищівним вогнем змусили їх намазати п'яти скипидаром. Кілька разів сепаратисти хотіли знищити нашу батарею, але нас надійно захищала десантно-штурмова бригада. Визволяли ми і Лисичанськ, допомагали утримувати Дебальцеве. Праця наших бійців була на межі людських можливостей: нас ніхто не питав, чи втомлені, чи хочемо спати або їсти. І вночі, і вдень треба було заряджати, наводити і стріляти».

Батарею Олега Гаврилюка по-простому називали «сумськими вепрами», а Костянтина Гладченка — «сумськими бакланами».

«Чому бакланами? Мабуть тому, що були під Маріуполем, — недалеко від моря, — продовжує Костянтин Гладченко. — Звичайно, у свій час про нас не можна було говорити. Та що там говорити! Серед бандитів поширювався наказ — у полон нас не брати, убивати на місці. За наші голови минулого року по 600 тисяч доларів винагороди пропонували. Тому ми постійно кочували, щоб ворог не зміг нас вистежити».

Бандити не мають права на існування

На жаль, навіть серед цих невловимих месників були втрати. Один із бійців батареї Олега Гаврилюка — Вадим Кутовий — загинув, виконуючи службовий обов'язок. Після того бою увесь екіпаж «Ураганів» був представлений до нагороди «За мужність» III ступеня. Вадим Кутовий, на жаль, посмертно.

Загалом, за бойові подвиги, відвагу і мужність до бойових нагород були представлені десятки бійців і командирів бригади.

«Що примушує йти в бій? Мабуть, усвідомлення свого військового обов'язку, відповідальність за товаришів та за родину, яка залишилася на мирній території, — говорить Олег Гаврилюк. — Звичайно, був і страх, не приховуватиму, але й розуміння, що навіть найменша помилка може коштувати життя».

Сумські бійці на власні очі бачили життя у містах і селах, які доводилося визволяти від ворога. Тому їх ніхто і ніколи не переконає, що бандитські уряди псевдореспублік на території України мають право на існування.

«Руїни, зруйновані будинки, підприємства, сльози на очах у жителів окупованих територій — все це шокувало, — продовжив майор. — А коли ми зайшли в один із місцевих магазинів, продавці дуже здивувалися, що люди з автоматами платять за покупки. Адже місцеві «вояки» заходили озброєні і брали, що хотіли».

Олег Гаврилюк.

Кава з турки — аромат домівки

Війна — для більшості українців сьогодні — це синонім смерті. Адже скільки матерів і дружин щодня бояться зазирнути у поштову скриньку і здригаються від кожного дзвінка — щоб, не дай Боже, не отримати «похоронку». Але все-таки навіть у зоні АТО, на полі бою вирує життя. Ті, про кого ми так турбуємось, з усіх сил намагаються повноцінно жити. Бруд, незручності, холод, голод — це не такі вже й проблеми, якщо в серці є віра в Бога і любов до рідних, а поряд — плече і поради товариша. У такі миті суворі солдати перетворювалися на будівельників, рибалок, кухарів, перукарів.

«Спочатку нам було скрутно з їжею, — згадує Олег Гаврилюк. — Пригадую, як із Білопілля привезли три мішки перлової крупи. Кашу приготували на відкритому багатті, з армійською тушонкою, здавалося, нічого смачнішого в житті не куштував. Згодом побут був налагоджений повністю, і ми навіть конкурси на кращу страву проводили. Солянка, салат «Олів'є», смажена риба «у виконанні» наших «шеф-кухарів» були неперевершеними. Багато продуктів привозили волонтери, ми навіть частину їх передавали в місцевий дитбудинок».

Олег Миколайович — і сам любитель куховарити. А своїх солдатів він частенько зранку «балував» кавою, звареною в турці.

«Не повірите, але запашна кава справді піднімала бойовий дух, давала почуття впевненості, запах домівки, — усміхається він. — Ця турка пройшла з нами майже все АТО. На жаль, я її десь загубив, війна є війна, ви ж розумієте». Готую я і рибу.

«Смажена риба по-фронтовому» від Олега Гаврилюка

Будь-яку рибу необхідно почистити, потім додати до неї лимон, сіль і спеції для риби. Загортаємо її у фольгу і на нормальному жарові (розжареному вугіллі) смажимо не більше 20 хвилин. Смачного!

У польових умовах солдати будували кухні, лазні і навіть зробили для себе переносну капличку.

«Армія тримається на пошані до своєї Батьківщини, довірі до командира, і, звичайно, на вірі в Бога, — каже Костянтин Гладченко. — З Божою поміччю у нас з'явилася капличка. Ми її освятили і брали з собою постійно, адже за потреби вона складалася і розкладалася. А щоб служба була повноцінною, вийшли на тамтешню єпархію і попросили дати нам достойного священика з місцевих. Віра в Бога і ця капличка допомагали нам, піднімали дух, розраджували».

Листи щастя і кіт Ураган

Під Гімн України солдати 27-ї Сумської реактивної бригади прокидалися, ночами згадували мамину колискову, а після тяжких боїв писали і співали свої чоловічі пісні — суворі і жорсткі, як сама війна. «От Сум до Донецка идут «Ураганы», страна сыновей на защиту послала. Здесь каждый пришел за свое воевать, чтоб честь Украины врагу не отдать...» Ця пісня у виконанні старшого сержанта Євгенія Шликова стала одним із символів сумських «вепрів» і «бакланів». Народжувалися на полі бою й сатиричні композиції, але їх співрозмовники цитувати не хочуть, бо вони «суто чоловічі» і «не для преси». На окремі пісні місцеві «хакери і дизайнери» створювали кліпи, які сьогодні мають мільйони переглядів в Інтернеті.

Нерідко до бійців АТО приїздили з концертами артисти, зустрічі з ними та волонтерами — це завжди свято для солдатів, адже вони були своєрідною вісточкою з мирної України.

Особливо суворі чоловіки раділи малюнкам та листам, які волонтери передавали їм від дошкільнят та школярів Сумщини. У бригаді навіть машини із внутрішнього боку та стіни землянок були обклеєні ними. Дитячі листи підтримували бойовий дух захисників і реально пробуджували на героїзм і звитягу. Адже, побачивши малюнок, створений дитячими руками, повторювали знову і знову: «Зробимо все від нас залежне, щоб ці діти жили в мирній державі».

А ще про рідну оселю нагадували бійцям домашні тваринки. Комусь рятували життя спеціально навчені собаки, хтось годував у степу диких звірів і птахів, а сумчани пишаються котом з кличкою Ураган.

«У нашого комбата є кіт Ураган, — продовжує розмову Костянтин Гладченко. — Він його взяв ще кошеням, і, знаєте, що цікаво: Ураган знає вже за добу, що ми будемо переїздити на інше місце і ховається в машинах. Ми щоразу, впевнені, що десь загубили тварину, починаємо сумувати за ним. Але варто лише комбату покликати Урагана, як той з'являється, ніби з-під землі».

Риболовля, футбол, волейбол... у вільний час нинішні військові згадували свої хобі і з натхненням займалися улюбленими справами.

«Складно у нас тільки з ранковою зарядкою, — усміхається Костянтин Гладченко. — Кожні пів кілометра патрулі стоять, паролі треба говорити, тож дуже не побігаєш. Але для тих, хто звик до фізкультури зранку, хіба це перепона?!»

...Війна стала для багатьох українців своєрідною межею, яка розділила життя на «до», «під час» і «після». На «передку», тобто на фронті, сумські «урагани» по-справжньому усвідомили цінність життя, бачили смерть і були змушені вбивати... І сьогодні обидва офіцери молять Бога про те, щоб війна нарешті скінчилась, і вони та їхні побратими повернулися додому — живими. І щоб у майбутньому, коли їх якийсь школяр вільної, незалежної і заможної України спитає: «Як там було, на війні?», вони відповіли просто: «Ти цього не знаєш, і слава Богу!».

Наталія ІСІПЧУК,
Іван ЗАГУРСЬКИЙ.
Сумська область.
Фото Наталії ІСІПЧУК.

З Богом у серці і вірою в перемогу хоробро б'ють російських зайд разом з посіпаками своїми «Ураганами» сумські артилеристи.

МИ — РАЗОМ!

Його картини зцілюють бійців

Микола Фесюк із села Острожець, що в Млинівському районі на Рівненщині, в обласному музеї презентував свою персональну виставку із півсотні робіт: в основному це пейзажі рідного краю, натюрморти, портрети, а також картини, продиктовані війною в Україні.

Одна з них — про голого козака на «чайці», який під напнутим вітрилом прямує до України-матері, щоб захистити її. Біля цієї картини спинялося чимало люду. Один благодійник запропонував художнику продати йому «Голий світ» (така назва картини) задля того, щоб виручені кошти направити на порятунок пораненого в АТО бійця, який від вибуху залишився без ніг.

Нині художник Микола Фесюк готує низку робіт для аукціону, щоб частину виручених коштів знову запропонувати пораненим на війні українським бійцям.

А свіжою сторінкою Фесюкового циклу про АТО стала картина, на якій ведеться безкомпромісна боротьба — російського Орла та українського Сокола **(на знімку)**. Останній — явно менший та молодший, без досвіду та вікової амуніції, але перемога саме за ним.

Є в Миколи Фесюка і давня картина, яку він хоче додати до нового циклу. Продиктована вона подіями Другої світової війни, коли в Острожці фашисти

розстріляли три сотні мирних євреїв. Але за цими жертвами зародилося нове життя. Воно в лоні матері — саме такий, найбільш оповитий миром образ представив автор. Ця картина побувала на декількох виставках, отримала ряд нагород. А цьогорічним літом стала своєрідним символом Меморіалу жертвам голокосту, який відкрили в Острожці.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Донорів дедалі більше, і вони молодші

Півтори тонни крові здали шість тисяч жителів Дніпропетровщини для п'яти сотень поранених бійців АТО. За даними обласної станції переливання крові, з початком АТО кількість бажаючих здати кров зросла вдвічі.

— Раніше за рік кров здавали близько тридцяти тисяч осіб. Торік цей показник сягнув шістдесяти тисяч, — розповіла головний лікар станції Антоніна Сердюк. — Із травня 2014 року по липень 2015 лікарі прийняли близько семи тисяч донорів, які хотіли здати кров для учасників АТО. За показниками здоров'я зробити це змогли майже шість тисяч чоловік.

Лікарі влаштовували спеціальні благодійні акції для бажаючих допомогти саме бійцям АТО. Навіть виїжджали в банки та військові частини, щоб взяти кров. За один день проведення таких акцій медики приймали до 450 людей. Зараз в обласному банку крові заготовлено запас на сто потерпілих із зони АТО.

Варто зазначити, що за останні півтора року середній вік бажаючих здати кров знизився вдвічі — з 50 до 25 років.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Особливо суворі чоловіки раділи малюнкам та листам, які волонтери передавали їм від дошкільнят та школярів Сумщини

Василь БУДИК: «Усі, хто незаконно утримуються на непідконтрольних територіях, повинні бути звільнені»

Цими днями завершилася операція зі звільнення із сепаратистського полону дванадцяти громадян України, серед них — бійці Збройних Сил України й цивільні особи. Бранців удалося визволити шляхом обміну на представників незаконних збройних формувань. Про те, як проходила операція, розповідає радник заступника міністра оборони України Василь БУДИК (на знімку).

Технічна частина обміну

— Василю, розкажіть, наскільки складною була операція?

— Операція проходила дуже непросто. Завершальну її фазу довелося розбити на два окремі етапи, і відбулося це у зв'язку з нестабільною ситуацією в зоні проведення АТО. На момент відкриття коридору ми потрапили під системний вогонь і з мінометів, і з важкого озброєння.

Проте, незважаючи ні на що, перший етап операції ми провели, як і домовлялися раніше на рівні робочих груп. Єдине, довелося перенести другий етап на наступний день, щоб не ризикувати життями наших хлопців. Була велика ймовірність того, що в один день усе не складеться, як хотілося. Оскільки навіть у момент передачі на той бік сепаратистів колона потрапила під серйозний обстріл з боку «ДНР» — довелося припинити процедуру й перенести все на наступний день. Утім, у підсумку робота увінчалася успіхом, і наш хлопці в цілості, безпеці були доставлені в Україну.

— Як взагалі проводиться обмін полоненими?

— Зазвичай ми привозимо людей до точки рандеву в наручниках, з обмеженням пересування й намагаємося не показувати їм наші позиції — зрозуміло, це війна. Лише після прибуття на місце із хлопців знімають наручники, розв'язують їм очі. Втім, сам обмін — це лише технічна частина процесу переговорів. Він проходить швидко, і ніхто ніколи днями там не загоряє.

— Чи різняться підходи в контактних групах, наприклад, окремо по військовослужбовцях ЗСУ, окремо по цивільних тощо?

— Ні. Ми говоримо про громадян України й про те, що всі, хто незаконно утримуються на непідконтрольних територіях, повинні бути звільнені. Тому робота триває, і я б хотів подякувати всім, хто причетний до цього процесу: Президенту, який доклав максимум зусиль на міжнародній арені, учасникам мінської групи Ірині Геращенко, Віктору Медведчуку, «Офіцерському корпусу» в особі Володимира Рубана, Службі безпеки України — це насамперед Юрій Тандит, який дуже багато зробив, представникам Міністерства оборони, які фактично 24 години перебувають у зоні АТО й продовжують цю роботу.

Так, ми не можемо поки що говорити про категоричний обмін усіх на усіх, оскільки ні Донецьк, ні Луганськ не показують загальну кількість людей, які в них перебувають у полоні. **Нині ми маємо список з 156 прізвищ, які втримуються там. З них 86 осіб — це були військовослужбовці.** Водночас Донецьк і Луганськ нам показують набагато меншу кількість людей. Сьогодні, згідно з указом Президента, ми залучаємо Червоний Хрест для уточнення ситуації в Донецьку й Луганську щодо наших військовополонених. При цьому залишається велика кількість і цивільних осіб, яких бойовики втримують під різними надуманими приводами. Багато із заручників обвинувачується за зраду Батьківщині за нормами Кримінального кодексу часів Радянського Союзу, дію якого відновили в «ДНР». Нині докладаємо колосальних зусиль для звільнення також і цієї категорії людей.

— Що ви можете сказати про умови, в яких утримуються хлопці, котрі потрапили у полон?

— На початковому етапі війни люди, котрі потрапляли в полон, зазнавали вкрай жорстокого й систематичного тиску. Діяльність групи Міністерства оборони на тимчасово окупованій території дала змогу виробити низку певних факторів, або так звані правила війни.

Зі свого боку ми намагаємося надавати всю необхідну медичну допомогу «ополченцям», які потрапляють під час бойових дій до нас у полон, і просимо виконувати свої зобов'язання з боку Донецька. Хлопці можуть підтвердити, що в тих місцях — Донецьку, Горлівці, де в нас установлені щільні контакти, ставлення до полонених досить лояльне. Особливо — до представників Збройних Сил України.

Цих правил дуже важливо дотримувати для обох сторін конфлікту. Все-таки ми військові, і ми маємо виявляти гуманізм один до одного.

Що стосується ставлення до представників добровольчих підрозділів, то на сьогодні переважна більшість із них все-таки залишається живими. Незважаючи на роздуту пропагандою Росії істерію, нібито це якісь там «нацисти», «карателі» тощо, яких необхідно негайно знищити. Скажу більше: сьогодні на «тому» боці зацікавлені зберігати життя наших хлопців, бо в добровольчих батальйонах також утримуються їхні бойовики, котрі потрапили в полон.

Рядовий ЗСУ Анатолій Цимбалюк у полоні провів близько 9 місяців.

«У полоні молився й обіцяв собі: якщо повернуся, насамперед поцілую синьо-жовтий прапор»

39-літній Олександр ТЕЛІШЕВСЬКИЙ в армію був призваний з Рівненської області по мобілізації. Службу проходив водієм «Уралу» у складі 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади. У полон потрапив, коли виходив з Дебальцівського котла й відбився від колони. У Горлівку зайшов, намагаючись через лінію розмежування пробитися до своїх, але в районі Бесарабки нарвався на ворожий блокпост і був схоплений бойовиками. Пізніше йому сказали: «Десять кілометрів ти до своїх не дійшов...» У полоні перебував спочатку в Горлівці, де його утримували в підвалі місцевого УБОЗу, а потім був переведений у Донецьк, у підвали телецентру.

— Олександре, багато було вас у камері?

— Нас там було (співрозмовник напружується, перераховуючи) троє, п'ятеро, семеро осіб. Але ми сиділи разом із «ополченцями», які проштрафилися. Їх брали за пиятику, за наркоту, за мародерство або ж якщо щось віджав у мирних жителів.

— Яке було ставлення до вас із боку місцевих?

— Якось мене на роботу вивезли, і вийшло так, що опинився за територією, а поруч зі мною стояв охоронець. Повз проходила жінка, яка вимовила в мою адресу: «Фашисти, навіщо прийшли на мою землю? Забирайтеся звідси...» Навіть якщо припустити, що близько половини жителів нині проти «ДНР», — вони мовчать, оскільки просто бояться. Їх там залякали настільки, що далі нікуди.

— Працювати змушували?

— Так, виганяли з камери й тикали пальцем: «Укропе, давай траву покоси!»

— Як годували в полоні?

— Погано годували. Приносили вранці кашу, яку спочатку давали «ополченцям». Те, що вони не доїли, віддавали нам. Нерідко страва була зіпсована, прокисла. Тому намагалися їсти тільки хліб. Прогулянок не було. За туалет правило звичайне відро... Я і їсти намагався поменше — ложку-дві, щоб у туалет не хотілося.

— Били?

— Так, і особливо звірствував там один з позивним «Тайсон». Наглядач відкривав камеру й казав: «Укропе, на вихід!» Я виходив, і вони били по черзі. Зазвичай прикладами. Якось вночі просто в камеру ввірвалися два «боксери». Я з коректувальником ще сидів. Били до самого ранку.

Рядовий Олександр Телішевський.

— Втікати не намагався?

— Якось пішов на втечу. У районі блокпоста затримали. Побили, знову повернули в підвал. Я коли в камері сидів, дав собі обіцянку: якщо пощастить повернутися до своїх — насамперед поцілую синьо-жовтий прапор. Молився постійно, так мені Бог і допоміг.

Ще один крок назустріч

«Голос України» повідомляв про відкриття першого гуманітарно-логістичного центру, який розташувався між контрольним пунктом в'їзду й виїзду «Зайцеве» і нульовою лінією розмежування. Кореспондент газети побував на місці й довідався, як проходить торгівля й гарантується безпека громадян.

Можна купити продукти, ліки, скористатися банкоматом та Інтернетом

Гуманітарно-логістичний центр являє собою обгороджений і заасфальтований майданчик розміром майже два гектари з автономним водо- і енергопостачанням. На території розташовані будинок-аптека, стаціонарне броньоване відділення Ощадбанку, фельдшерсько-акушерський пункт, обладнані торговельні ряди. Тут же передбачені прилавки для реалізації продукції місцевих фермерів. Є санітарна зона, підведено інтернет-мережі. Охороняють громадський порядок на території центру працівники МВС, перевірку на в'їзді здійснюють прикордонники, на виїзді — працівники фіскальної служби.

«Україна чекає на тебе!», «Наша сила в нашій єдності!», «Разом ми можемо більше!» — цими й іншими теплими вітаннями зустрічає центр усіх співгромадян, котрі прибувають з «того» боку. Привабливими для кожного виглядають і умови обслуговування, і ціни ки в торговельних рядах...

«Відкриваючи центр, ми зробили крок назустріч не терористам, а майже двом мільйонам осіб, які живуть за лінією розмежування. Терористів, за різними оцінками, на окупованій території 30—40 тисяч. І хоча частина дончан перебуває під впливом їхньої пропаганди, більшість людей все-таки чекає того часу, коли вони знову житимуть в єдиній країні», — зазначив керівник Донецької обласної військово-цивільної адміністрації Павло Жебрівський, відкидаючи побоювання, нібито такі центри можуть стати перевалочними базами для переправлення великих партій товару на окуповану територію.

Керівник Донецької обласної військово-цивільної адміністрації Павло Жебрівський (у центрі), артемівський міський голова Олексій Рева (ліворуч) і керівники відомств на території першого гуманітарно-логістичного центру.

ЦИФРИ ТА ФАКТИ

Кожен громадянин, котрий в'їжджає в центр, має право придбати тут і вивезти на непідконтрольну територію за день харчових продуктів на 5 тисяч гривень, інших товарів народного споживання, вагою не більш як 50 кілограмів у руки, — на 10 тис. гривень. Торгівля алкогольними напоями й тютюновими виробами тут суворо заборонена.

Пропуск не знадобиться — достатньо паспорта

«Громадянинові України досить мати паспорт і пред'явити його на нульовому контрольному посту в Майорську за 10 кілометрів звідси. Людині буде виданий спеціальний контрольний талон, який дійсний тільки в межах торговельного майданчика, потім дуже швидко проведуть перевірку по базах даних служби — і громадянин зможе потрапити на територію логістичного центру», — пояснив заступник начальника Східного регіонального управління Державної прикордонної служби полковник Віктор Половников.

На території центру передбачена постійна присутність представників ОБСЄ й медиків Червоного Хреста. Створюючи гуманітарно-логістичний центр, обласна влада розуміла, що прилегле селище Зайцеве й інші населені пункти перебувають у зоні періодичних обстрілів з боку терористів. З метою створення максимально безпечних умов навколо центру вириті окопи, тут же планується встановити морські контейнери з піском.

Донецька область.

Сторінку підготував Владислав ЛЕОШКО. Фото автора

Українські Військово–Морські сили повернуться до Криму

У рамках робочої поїздки в Одеську область Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк взяв участь в урочистих заходах офіційного відкриття багатонаціональних військово-морських навчань «Сі Бриз 2015». Глава уряду назвав ці навчання надзвичайно важливою подією у двосторонніх відносинах України та США.

В Одеський порт зайшли й ошвартувалися біля нового причалу Карантинного молу флагман ВМС ЗС України фрегат «Гетьман Сагайдачний» і есмінець ВМС США USS Donald Cook. Обидва кораблі прибули для участі в українсько-американських навчаннях «Сі Бриз 2015».

Фото прес-служби Одеського порту.

«Мета наших навчань — це разом із нашими американськими партнерами й іншими країнами, які братимуть участь у навчаннях, зробити все можливе, щоб Чорноморський регіон був стабільним; щоб жодна країна навіть не подумала про те, що можна захоплювати територію іншої держави; щоб інтереси нашої безпеки й економічні інтереси були захищені», — зазначив прем'єр.

Також Арсеній Яценюк чітко заявив: «Українські ВМС повернуться до Криму».

Глава уряду повідомив, що завдяки спільним навчанням і допомозі американських партнерів продовжується модернізація Збройних Сил і Військово-Морських сил України — це абсолютно нова сучасна логістика Збройних Сил, нова система навчання, нові підходи в розвідці та максимальне наближення українського війська до стандартів НАТО.

Арсеній Яценюк також взяв участь у відкритті навчального року в Одеській військовій академії, в якій 1 вересня приступили до навчання 132 учасники АТО. «Саме у вашій академії цього року на перший курс курсантами вступили 132 учасники АТО, 132 бійці, які зі зброєю в руках захищають Україну, і 132 бійці, які зробили все можливе для того, щоб в Україні сьогодні відбувся День знань — 1 вересня», — зазначив Прем'єр-міністр.

Кирило ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Міжнародна реакція: схваливши рішення під куполом, засудили кровопролиття під стінами парламенту

ПОЧАТОК НА 1-Й.

В Європейському парламенті висловили жаль у зв'язку з насиллям біля Верховної Ради. Відповідну заяву зробили у Брюсселі голови двох комітетів — із закордонних справ Елмар Брок та Асоціації Україна—ЄС Андрій Пленкович, **повідомляє УНІАН.** Політики назвали голосування за поправки до Конституції в частині децентралізації «важливим для України днем». «Це є новим доказом твердої прихильності української влади в напрямку реалізації Мінських домовленостей та мирному вирішенні конфлікту. На цьому тлі ми глибоко шкодуємо з приводу насильства, яке сталося поблизу Верховної Ради, спровоковане силами, які виступають проти децентралізації та процесу реформ, і яке призвело до смерті поліцейського, а десятки отримали поранення. Ми закликаємо до спокою, стриманості і відновлення порядку», — заявили Брок та Пленкович. Їхній виступ відбувся у понеділок увечері, коли ще не було відомо про смерть інших гвардійців. Депутати ЄП також закликали до повної відповідальності, яку «мають висловити всі політичні сили в Україні, коли у вирішальний для країни момент приймаються такі важливі рішення, незважаючи на дуже напружену ситуацію та агресію, з якими вона стикається в останні 18 місяців».

Високий представник ЄС з питань зовнішньої політики і безпеки Федеріка Могеріні теж схвалила рішення Верховної Ради й висловила жаль у зв'язку з постраждалими у сутичках. «Голосування у Верховній Раді щодо конституційних поправок, пов'язаних з децентралізацією, є важливим кроком, який прокладає шлях до істотної передачі повноважень від центру у регіони і громади, підвищення паралельної відповідальності територіальних органів самоврядування у своїх виборчих округах, поправки також буде сприяти реалізації Мінських угод», — йдеться в повідомленні. ЄС сподівається на остаточне ухвалення цих поправок пізніше цього року, а також на продовження роботи в судовій системі, пов'язаної з конституційними поправками, беручи до уваги рекомендації Венеціанської комісії. «Цей процес не має бути під загрозою насильства; сьогоднішні події дуже тривожні. Ми висловлюємо наші співчуття родині загиблого співробітника правоохоронних органів і наше найглибше співчуття постраждалим в результаті вибуху під час демонстрації перед Верховною Радою», — зазначила Могеріні.

У Державному департаменті США так само засудили зіткнення під Радою і закликали до ретельного розслідування. Про це на брифінгу заявив офіційний представник відомства Марк Тонер, водночас додавши: «Ми вітаємо голосування за поправки до Конституції, що стосуються децентралізації». За його словами, прийняті зміни є черговим кроком на шляху до виконання Мінських угод.

Неприйнятними сутички біля Верховної Ради назвали у Міністерстві закордонних справ Німеччини. Про це йдеться у заяві Міністерства. «Криваве насилля проти рішення демократично обраного парламенту з будь-якої точку зору неприйнятне, — заявили в МЗС і додали, — Добре, що зловмисники не досягли своєї мети», **повідомляє агенція dpa.**

Про стурбованість останніми подіями в Україні заявив також Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун. За словами його речника Стефана Дюжаррика, Генсек закликає всі сторони конфлікту до поміркості, аби порозумітися «мирним шляхом, згідно із законами України».

Ісламісти продовжують знищувати стародавні храми

Учора стало відомо, що в Пальмірі від рук бойовиків ІДІЛ постраждав ще один об'єкт Всесвітньої спадщини — храм Бела. Щоправда, деякі сирійські експерти стверджують, що зруйнувати його повністю варварам не вдалося.

Незважаючи на вибухи, зовнішні стіни встояли. Водночас Генеральний директор ЮНЕСКО Ірина Бокова підтвердила, що інший храм Пальміри — Баал-Шаміна — підірвано **(на знімку — будова до вибуху).** Таку заяву Бокова зробила після аналізу знімків із супутника. Його було зведено в епоху Римської імперії в першому столітті нашої ери. Досі цей храм був одним із таких споруд у Пальмірі, що найкраще збереглися, був частиною монументальних греко-римських руїн, які з травня 2015 року не раз ставали мішенню угруповання ІДІЛ. «Знищення культурних пам'яток розцінюються як воєнні злочини, а винні мають бути притягнуті до відповідальності. ЮНЕСКО підтримує народ Сирії в його зусиллях, спрямованих на збереження своєї спадщини, яка є надбанням усього людства», — заявила Ірина Бокова.

Фото із сайту ЮНЕСКО.

ПЛАНЕТА

Біженці: два боки однієї медалі

Хвиля біженців щодня заливає Західні Балкани. І якщо в багатих країнах ЄС лише говорять про гуманітарну кризу, то населення Греції, Македонії та Сербії вже відчуває її на собі. У понеділок понад дві тисячі нелегальних мігрантів із Сирії й Афганістану влаштували мітинг у грецькому селі Ідомені, яке розташоване поблизу Македонії. Вони бурхливо висловлювали невдоволення тим, що влада Скоп'є прийняла рішення тимчасово закрити кордон із Грецією та не пропускати їх на свою територію.

Македонці всього лише намагалися поставити бар'єр перед навалою нелегалів до Центральної Європи. Але юрбу цими поясненнями стримати не вдавалося. Для наведення порядку грецька поліція була змушена застосовувати світлошумові гранати. Налякані прибульці трохи заспокоїлися, але проблему не було розв'язано. Після консультацій між Афінами й Скоп'є македонські прикордонники почали вибірковий пропуск біженців на свою територію, де їх саджали в потяги та відправляли з південного кордону на північний, звідки тисячі людей з рюкзаками продовжували штурмувати вже кордон із Сербією.

У Македонії підрахували, що через її територію за півтора місяця до країн Західної Європи пройшло понад 50 тисяч нелегалів. Найбільше біженців із Сирії — близько 41 тисячі. З Афганістану й Іраку — приблизно по 2,5 тисячі, з Пакистану — більш як 1,5 тисячі людей. Серед біженців є громадяни Палестини, Сомалі, Бангладеш, Конго, Нігерії, Камеруну, Еритреї й Ефіопії.

Уряди деяких балканських країн, щоб допомогти сусідам, уже висловили намір прийняти в себе обмежену кількість мігрантів. У Болгарії ця проблема обговорюється на рівні громадськості та демографів. Останні висловлюють думку, що розміщення сирійців у країні, які є представниками найдавнішої цивілізації та культури, допоможе «обновити кров» у країні і сприятиме демографічним процесам. Гостей пропонують розмістити не в центрах для біженців, а у вимираючих та уже напівпорожніх селах, де є будинки, що пустують. Мовляв, якщо їм нікуди подітися, то нехай за допомогою держави ремонтують житло і займаються сільським господарством, виховують дітей.

Але вся справа в тому, що на це погоджуються лише одиниці родин із Сирії. Більшість же хоче до Західної Європи, де, на їх думку, що існує серед них, їх очікує манна небесна і блага цивілізації.

До того ж і самі болгари, слухаючи міркування правозахисників і вчених, побоюються, що під виглядом біженців у країну можуть проникнути ісламісти та поплічники терористів. Недарма представники служб безпеки країни ізолювали вже чотирьох іммігрантів, які прибули до країни через кордон із Туреччиною. Під час ретельної перевірки в їхніх мобільних телефонах були виявлені знімки екзекуцій людей і сцени знущань, зняті на відео.

У селах, та й у Софії, де розміщають біженців із Сирії й Афганістану, зросло число вуличних крадіжок і нападів. Люди також бояться, що разом з екстремізмом, чужинці можуть завезти до країни й екзотичні хвороби, і шкідливі звички, і ісламський екстремізм. Одним словом, проблема біженців непроста, і готових її розв'язань у європейців зараз просто немає.

Олександр БІЛИК.

Канцлер ФРН Ангела Меркель: «Зустріч лідерів країн «нормандської четвірки» має сенс тільки тоді, якщо буде прогрес в ситуації в Україні» (dpa.)

На Тернопільщині сільський голова вимагав від підприємця за право користуватися земельною ділянкою площею два гектари 80 тисяч доларів. Під час отримання хабара його затримали правоохоронці, *інформує наш власкор Людмила Наконечна*

Міжнародна літературна корпорація MERIDIAN CZERNOWITZ започаткувала новий культурологічний проект, у рамках якого відбудеться тур відомих сучасних літераторів, серед яких Тарас Прохасько, Сергій Жадан, Ірена Карпа, Дмитро Лазуткін, містами України, *передає наш власкор Сергій Сулима*

Першокласники отримали паспорти

У Тернополі на урочистих лінійках першокласники з рук представників місцевої влади отримали «Паспорт тернополянина». Цей документ містить інформацію про історію та сьогодення міста, його визначні місця, мапу маршрутів громадського транспорту. Окрім того цей паспорт дає право безплатно відвідувати культурно-масові заходи, повідомляє наш власкор Людмила НАКОНЕЧНА.

Потурбувалися про наймолодших учнів і у Кременчуці на Полтавщині, **інформує наш власкор Василь НЕЙЖМАК.** Там їм надано право безплатного проїзду в громадському транспорті.

За інформацією відділу транспорту міськвиконкому, акція «Подаруй дітям безплатний проїзд» присвячена початку нового навчального року. Для наддніпрянського міста вона стала традиційною.

До започаткованої кілька років тому ініціативи долучилися і приватні перевізники, і працівники комунального підприємства «Кременчуцьке тролейбусне управління». Водночас у зв'язку зі збільшенням пасажиропотоку після літніх канікул і відпусток вони випускають на маршрути додаткову кількість тролейбусів і маршруток.

Не залишилися без уваги місцевої влади і школярі на Херсонщині. Тут, **як передає наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ,** подарунки до нового навчального року від міськради отримали 110 сиріт та дітлахів з соціально вразливих родин. Коштом муніципальної скарбнички кожного з них забезпечили портфелями та канцелярським приладдям. Причому 36 першачкам подарунки вручив особисто міський голова Володимир Миколаєнко. Акція «Готуємо дітей до школи» у Херсоні триває дев'ять років поспіль.

Отримали подарунки до Дня знань і учні Луганщини. **Як довідався наш власкор Павло ВОРОНЦОВ,** делегація із Тернопільської області привезла в школи Попасної, що постраждали від обстрілів терористів, новенькі парти, книги, зошити, канцелярські товари.

Чотири з половиною тисячі парт придбали для першокласників на Закарпатті, **повідомляє наш власкор Василь НИТКА.** Тут у 668 школах розпочали навчання 157 тисяч учнів, що значно більше, ніж торік. Дбаючи про умови їхнього навчання, в регіоні виділили три мільйони гривень на закупівлю нових меблів та 1,9 млн. грн. — на комп'ютерні комплекси.

До Дня знань у селі Дідовичі на Житомирщині відкрили новий дошкільний навчальний заклад, **інформує наш власкор Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.** На реалізацію цього проекту було виділено 150 тисяч гривень із сільського і 120 тисяч з районного бюджетів. Та головний внесок зробило СТОВ «Птахівник» — три мільйони гривень. До речі, поряд із дитсадком — школа, тож їдальня, що в новому дошкільному закладі, годуватиме також учнів. Під час церемонії перерізання стрічки голова облдержадміністрації Сергій Машковський подякував меценатам та місцевій владі за вагомий внесок у розвиток села.

Нові навчально-виховні комплекси, **як довідався наш власкор Володимир РИБАЛЬЧЕНКО,** з'явилися і на Дніпропетровщині — в обласному центрі та Новомосковському районі.

День знань і відкриттів: учора в країні вперше сіли за парти 414 тисяч малюків

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

З нагоди Дня знань у київській гімназії №56 з поглибленим вивченням іноземних мов відбулася святкова лінійка **(на знімку)**. Цього року перший дзвоник покликав за шкільні парти 36 першокласників. Їх тепло й урочисто привітали майбутні випускники та вчителі.

Діна Петренко, директор гімназії №56, зазначила, що в школі створені усі належні умови для здобуття учнями якісної освіти. Усі випускники минулих років продовжили освіту у вузах, троє з них — за кордоном.

Торік педагогічний колектив гімназії разом з його учнями випустив книгу «Інноваційні технології в освіті», яка розповідає про нові підходи до навчально-виховного процесу, новітні засоби та методики, які дають змогу краще та якісніше засвоювати навчальний матеріал. Своїм досвідом автори діляться з колегами, цього року готують друге таке видання.

З привітальним словом на святковій лінійці виступила народний депутат України Олександра Кужель, яка, з-поміж іншого, побажала дітям мирного неба, злагоди та порозуміння. А вчителям — терпіння й творчої наснаги у вихованні талановитих непосид.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Регіональний поїзд вирушить з Харкова до Запоріжжя

Як повідомили у прес-службі Придніпровської залізниці, з 4 вересня курсуватиме регіональний поїзд підвищеної комфортності за маршрутом Запоріжжя—Харків—Запоріжжя.

Ціни, переконані залізничники, приємно здивують пасажирів: другий клас (один вагон) — 78 гривень, третій клас — більш як удвічі дешевше. У квитку на проїзд, до речі, буде вказане місце для пасажира. Таких місць у шести вагонах поїзда майже п'ятсот.

Необхідність такого сполучення викликана катастрофічним скороченням руху у сімферопольському напрямку.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

На казначейському рахунку — гривневий рекорд

Залишки коштів на єдиному казначейському рахунку (ЄКР) на початок вересня 2015 року становлять 45,85 млрд. грн. Цей показник у 3,4 разу перевищує суму на початок вересня 2014 року і є рекордним в історії України.

Як повідомляє Державна казначейська служба України, за серпень обсяг коштів на ЄКР зріс на 12,58 млрд. грн., або на 37,8%, а за два місяці — на 20,41 млрд. грн., або на понад вісімдесят відсотків.

До червня цього року тримався рекорд, встановлений в грудні 2005-го після приватизації «Криворіжсталі», коли вдалося накопичити 27,35 млрд. грн. Водночас у доларовому еквіваленті за офіційним курсом Нацбанку це було $5,42 млрд., тоді як тепер у 2,6 разу менше — $2,1 млрд., повідомляє Інтерфакс-Україна.

В уряді заявляють, що необхідно накопичити ще 25 мільярдів гривень на виплату дотацій у зв'язку з підвищенням енерготарифів, а також виділити 10 млрд. грн. на дострокове підвищення приблизно на 13 відсотків соціальних виплат — з 1 вересня замість передбаченого в законі про Держбюджет 1 грудня. Як відомо, з 1 вересня в Україні піднімають зарплати та прожитковий мінімум. Також з 1 вересня в Україні зросли ціни на електроенергію та алкоголь.

Корабели спустили на воду нове судно

На Херсонському суднобудівному заводі відбувся урочистий спуск на воду буксира «Altair».

Повнокомплектне судно завдовжки 24 метри, здатне переміщувати 50-тонні вантажі, корабели виготовили на замовлення панамської компанії (вартість контракту не розголошують). Призначене воно для роботи в акваторії великих портів, а також для боротьби з пожежами. Компанія замовила на ХСЗ два такі буксири проекту Т2240, і робота над другим уже у розпалі. Корабели кажуть, що такі замовлення нині рідкість, тому підприємство змушене виживати за рахунок ремонту старих плавзасобів. Нині верф веде тривалі переговори про будівництво великотоннажних суден із норвезькою фірмою, та чи завершаться вони успішно, прогнозувати ніхто не може.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

На знімку: новий буксир «Altair» перед відбуттям до замовника.

Фото Маргарити КОВАЛЕНКО.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Театр їде на гастролі

До відкриття нового сезону (початок жовтня) Чернівецький обласний музично-драматичний театр імені Ольги Кобилянської гастролюватиме містами України.

Зокрема, актори виступатимуть у Коломиї на фестивалі «Коломийські представлення» з виставою «Енні» за однойменним фільмом.

21—22 вересня Чернівецький театр представить у Києві у Національному академічному театрі російської драми імені Лесі Українки драму «Земля» за однойменною повістю О. Кобилянської. Як розповідає керівник літературно-драматичної частини театру Наталя Федорович, це повторний проект — театр збирався виступити у Києві ще торік, але події на Майдані завадили цьому.

Сергій СУЛИМА.
Чернівецька область.

Джерело забило на повну силу

У селі Грем'яч Новгород-Сіверського району урочисто відкрили розчищене та облаштоване природне джерело, яке є найбільшим на Чернігівщині. Воно відоме як «Кладка» понад п'ятсот років. До джерела зроблені сходи, поряд встановлено красиві навіси для подорожніх.

У заході взяли участь заступник голови Чернігівської облдержадміністрації Сергій Биконя, директор департаменту екології та природних ресурсів ОДА Катерина Ткаченко, керівники району, депутати Чернігівської облради та місцеві жителі.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

ЦИФРА

Понад 200 млн. грн.

військового збору надійшло від платників податків Одеської області за сім місяців поточного року. Тільки за липень у бюджет надійшло 32,7 млн. грн.

Кирило ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Батько-п'яниця викинув дівчинку у вікно

У Запоріжжі госпіталізовано п'ятирічну дівчинку, яка дивом залишилася жива. Подія сталася у ніч на понеділок на вулиці Квітучій. У небідному районі міста 33-річний нетверезий батько викинув з вікна другого поверху власну дочку.

Дівчинку 2010 року народження доправлено до обласної дитячої лікарні у тяжкому стані. У неї діагностовано струс мозку і тупу травму живота...

Міліція дізналася про подію від лікарів «швидкої». Винуватця ж події оперативно сховали до... психіатричної клініки.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Для пільговиків ліків не вистачає

Забезпечення пільговиків медикаментами належним чином у Криму не ведеться. Перевірки прокуратури виявили, що не у всіх населених пунктах працюють аптеки, які відпускають для них ліки.

Наприклад, пільговики із Сак, Феодосії, Білогірська й Армянська одержати препарати можуть тільки в одному аптечному пункті, а окремі ліки — лише в Сімферополі. Крім того, майже 200 рецептів перебувають на відстроченому виконанні, тобто зазначених ліків в аптеках немає.

З початку року в сфері охорони здоров'я півострова виявлено понад 800 порушень, 120 посадових осіб притягнуто до відповідальності.

Михайло РУДЕНКО.
Крим.

За державною програмою з енергоефективності у серпні цього року банки видали кредитів на суму 139,4 млн. грн. (Урядовий портал)

Спільний намір: відновити інфраструктуру регіону

Представники Агентства США з міжнародного розвитку (USAID) відвідали Краматорськ. У Донецькій обласній військово-цивільній адміністрації вони зустрілися з очільником області Павлом Жебрівським.

Представники USAID зазначили, що нині необхідно об'єднати всі зусилля для того, щоб допомогти людям, які постраждали унаслідок воєнних дій, пережити зиму. За їхніми словами, агентство має великий досвід взаємодії з волонтерськими організаціями і сьогодні цей досвід може стати в нагоді на Донбасі.

Окремо на зустрічі в Краматорську обговорювали питання відновлення інфраструктури Донецької області — мостів, доріг, залізничних колій.

«Лише за попередніми підрахунками на вирішення цих питань необхідно понад 600 мільйонів гривень. Біля лінії розмежування 70% доріг зруйновано, залізничне сполучення на Маріупольському напрямку надзвичайно проблемне», — прокоментував ситуацію керівник обласної військово-цивільної адміністрації Павло Жебрівський.

Не менш важливою проблемою, як зазначалося під час зустрічі, є відновлення зруйнованого у результаті бойових дій житла. «У руїнах перебувають усі міста, в яких були і досі тривають бої, — підтвердив керівник області. — Це Авдіївка, Красногорівка, Мар'їнка, Широкине. До слова, Широкине необхідно відбудовувати з нуля. Тому ми будемо дуже раді будь-якій допомозі».

Представників USAID особливо зацікавила робота першого в Україні гуманітарно-логістичного центру, відкритого на Артемівському напрямку декілька днів тому. Створення такого центру, йшлося на зустрічі, дасть змогу людям купувати продукти, ліки, товари першої необхідності за цінами у 2,5—3 рази нижчими, ніж на тимчасово окупованих територіях. Завдяки роботі відділення «Ощадбанку» тут з'явилася можливість одержувати пенсії й здійснювати переказ коштів, оплачувати послуги. Найближчим часом плановано відкриття відділення «Укрпошти» і нотаріальної контори.

На зустрічі також було порушено питання про дистанційне навчання дітей на тимчасово окупованій території.

«Попри те що такий проект потребує чималих коштів, ми все одно плануємо реалізувати його. Такої допомоги чекають від нас громадяни України, які сьогодні стали заручниками путінського режиму», — зазначив Павло Жебрівський.

Владислав ЛЕОШКО.

Донецька область.

ФОТОФАКТ

У Львові активісти «Економічного бойкотного руху» пікетували російський магазин взуття Centro. Під супровід пісні «Валенки» вони розклеїли наліпки та плакати з російськими прапорами, обмотали туалетним папером із зображенням Путіна вхідний парапет, а також облили вхід до магазину червоною фарбою. «Ця акція має пропагандистський характер. Може, хтось ще не знає, що цей магазин належить Росії», — заявив активіст Олег Радик.

Фото Євгена КРАВСА.

Луганчани допомагатимуть своєму регіону з Києва

Керівник Луганської обласної військово-цивільної адміністрації Георгій Тука вважає за необхідне створити в Києві представництво Луганської області. Тут концентруватимуться усі пропозиції щодо реформування й розвитку регіону. Представництво планує співпрацювати з усіма, кому не байдужа Луганщина, і передусім з тими, хто вимушено залишив Донбас і нині мешкає у столиці. У нової організації вже з'явився свій київський офіс. За словами Георгія Туки, на початковому етапі встановлюються горизонтальні зв'язки: знайомство, обмін інформацією. Потім відбудеться формування секторів — освіти, медицини, енергетики, будівництва тощо. Очільник області покладається на луганчан, які мешкають нині в Києві, оскільки вони знають проблеми регіону, його слабкі місця й особливості кадрів. Тука не приховує, що кадрова проблема на Луганщині стоїть гостро.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

Дитяча поліклініка готова приймати пацієнтів

У Вишневому, що під Києвом, відбулося урочисте відкриття дитячої поліклініки. На свято завітали керівники Києво-Святошинських районних держадміністрації та ради, міський голова Ілля Діков, духовенство усіх конфесій, батьки з дітьми і навіть майбутні мами. Подія — довгоочікувана і приємна, адже стара міська дитяча поліклініка розташовувалася у приміщенні колишнього дитячого садочка і була не зовсім пристосована до прийому малюків.

На знімку: під час відкриття.

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

РЕГІОН: РІВНЕНЩИНА

Шукали справедливості в ОДА

Під стінами Рівненської ОДА колектив місцевого льонокомбінату вимагав у влади посприяти розв'язанню проблеми підприємства, яка виникла з Національним банком України. На думку колективу, через безглузду і злочинну політику регулятора, яка містить усі ознаки корупції, підприємство не здатне розраховуватися з іноземними партнерами за замовлене обладнання, чим втрачає важко зароблене трудовим колективом добре ім'я у Європі та фізично не може продовжувати свій розвиток, забезпечувати роботою працівників.

До трудового колективу вийшов голова облдержадміністрації Віталій Чугунніков. Він запевнив, що знає про цю ситуацію і зробить усе для того, щоб її владнати, а також щоб Нацбанк задовольнив справедливі вимоги Рівненського льонокомбінату. Працівники підприємства передали посадовцю письмове звернення до Президента України, в якому керівник льонокомбінату Олег Червонюк просить главу держави «взяти під контроль політику Національного банку України у сфері валютного регулювання та контролю і захистити інтереси національного товаровиробника, який є головною рушійною силою економіки держави».

Після зустрічі Віталія Чугуннікова з власником та працівниками льонокомбінату Нацбанк погодив для підприємства придбання 140 тисяч євро на закупівлю нового обладнання.

Олександра ЮРКОВА.

Усе в наших руках

У Рівному відбувся фестиваль ковальського мистецтва «Металеве серце України», учасниками якого стали 80 майстрів ковальської справи з одинадцяти областей України, а також коваль зі світовим іменем — голландець Хууб Сенсен.

Цьогоріч головною скульптурою фестивалю обрано велетенські долоні, з яких проростає дерево. Автор композиції, висота якої чотири метри, вага три тонни, а назва — «Життєві цінності» **(на знімку)**, — коваль Артем Вольський з міста Славута Хмельницької області.

— Ідея проста — усе в наших руках, — коментує автор. — Що тримаємо, те й проростає. Звідси й долоні. З них росте символічне дерево, на якому сім основних цінностей: любов, духовність, мир, милосердя, час, якого не вистачає, достаток та сім'я...

Про це повідомив наш постійний читач із селища Млинів Рівненської області Євген ЦИМБАЛЮК.

Фото автора.

ПРИВІТАННЯ

Працівникам нотаріату України

Дорогі друзі!

Сердечно вітаю вас із професійним святом — Днем нотаріату.

Розвиток України як демократичної, соціальної, правової держави неможливий без належного функціонування інституту нотаріату, діяльність якого спрямована на посвідчення прав, інших фактів, що мають юридичне значення.

Це свято є гарною нагодою не тільки нагадати про суспільну вагу і почесність місії нотаріуса, а й наголосити на постійній та неослабній відповідальності за якість і результати її здійснення, адже від професійності дій нотаріуса залежать долі тисяч громадян України.

Щиро дякую всім вам, хто віддає серце, розум і талант справі утвердження верховенства права, хто гідно зустрічає виклики часу і виправдовує довіру та повагу наших співвітчизників.

Зичу вам міцного здоров'я, щастя, родинного благополуччя, плідної праці і нових здобутків на благо Українського народу.

Голова Верховної Ради України Володимир ГРОЙСМАН.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...ділянки визначать жеребкуванням

24 вересня у Кременчуці відбудеться перше жеребкування серед претендентів на першочергове одержання земельних ділянок для житлового будівництва.

Ідеться про учасників АТО та інших бойових дій, інвалідів війни, котрі мешкають в індустріальній столиці Полтавщини. За інформацією прес-служби міськради, нині заяви на отримання землі подали 188 земляків, які мають відповідний статус. Водночас підготовлено документи на виділення тринадцяти ділянок. І їх треба розподілити так, щоб не виникало нарікань і образ. Надто за умов, коли вільної землі для житлової забудови хронічно бракує.

Ще важче знайти рівнозначні за місцем розташування ділянки. Щоб уникнути непорозумінь і скандалів, процес розподілу буде максимально прозорим — проведуть жеребкування.

Між тим, пошук ділянок для учасників АТО триває. Зокрема, на останній сесії міськради депутати зарезервували для захисників України ще понад 15 гектарів землі.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтавська область.

...на Волині горять торфовища

З початку року в області сталося 99 лісових пожеж, 61 з яких — на торфовищах. Винуватцями більшості з них стали люди. Тим часом рятувальники продовжують гасити вогонь на семи торфовищах, зокрема біля села Видерта Камінь-Каширського району. Тут вогонь палає ще на 37 гектарах.

Роботу ускладнює відсутність води в меліоративних каналах, бездощів'я, у деяких районах за температури 30 і більше градусів протягом серпня не випало ані краплі дощу. Ситуацію ускладнює й брак коштів.

Так, у Камінь-Каширському районі вдалося розчистити меліоративний канал, але нічим розрахуватися з виконавцем робіт. Тож рятувальники просять керівників області виділити гроші на боротьбу з вогняною стихією.

Суха спекотна погода утримується на Волині і в перші дні осені. Тож небезпека виникнення нових пожеж залишається дуже високою.

Максим СОЛОНЕНКО.

Волинська область.

Коли зерну заважає прописка

Аграрії Луганщини схвильовані: на їхню продукцію навішено ярлик «із зони АТО», який відлякує споживача

Проведення хліборобського свята «День поля» в умовах антитерористичної операції, швидше за все, продиктовано необхідністю, а не просто традиційним підбиттям підсумків своєї праці. Стояло завдання на прикладі фермерського господарства «Агротранс» показати досвід вирощування соняшнику в зоні ризикованого землеробства й головне — привернути увагу до проблем аграріїв, які з'явилися у зв'язку з веденням бойових дій на Донбасі.

Голова фермерського господарства «Агротранс» В'ячеслав ПОНОМАРЕНКО (на знімку), він же — голова правління громадської організації «Союз роботодавців агропромислового комплексу Троїцького району», показав поля соняшнику й розповів про проведений експеримент у своєму господарстві:

— Ми посадили соняшник різних гібридів, причому однаковими сівалками й з однією висотою, вносили однакові мінеральні добрива. Одне слово, створили однакові умови. Уже видно, який гібрид має підвищену стійкість до паразитів і до наших кліматичних умов, а який їх не витримує. Коли врожай буде зібрано одним комбайном за один день, тоді побачимо, який гібрид заслуговує на увагу. Поки що посіви радують. Під соняшник цього року ми відвели 980 гектарів, що становить 40 відсотків посівних площ. На інших 1400 га — зернова група. До речі, наше господарство посіло перше місце в районі зі збирання зернових, зібравши 4300 тонн зерна, за врожайності 32,4 ц на круг. Хоча рік був важкий, посушливий.

— **З реалізацією соняшнику є труднощі?**

— Поки що проблем не бачу. Недавно харків'яни відкрили в нашому районному центрі олієпресовий завод, є таке виробництво й у сусідньому Сватовому. За соняшник ми спокійні. А от коли пшеницю пропонуємо — споживач крутить носом. Ячмінь теж особливого попиту не має. Дуже ускладнює роботу та обставина, що наш район розташований далеко від залізничних вузлів, а від найближчого морського порту — взагалі найдальший. Логістична складова в ціні зерна занадто велика. Звичайно, раніше, коли ми тісно співпрацювали з підприємством «Луганськмлин», проблем з реалізацією зерна не було. Сьогодні наш головний компаньйон залишився в Луганську, і нам доводиться налагоджувати нові зв'язки, укладати контракти з іншими споживачами. Нині ми більше зав'язані на Харківську область. Луганщині зернова продукція не потрібна, адже вся переробка залишилася на боці «ЛНР». Це створює великі проблеми. Наш район щороку менш як 100 тисяч тонн зерна не збирає. Соняшнику — майже 60 тисяч тонн. Тобто обсяги врожаю в районі гарні.

— **Аграрний фонд працює з вами?**

— Повинен працювати. Наше зерно заслуговує на увагу. Аграрний фонд діє за якісними ГОСТівськими нормативами: щоб укусів клопа не було, клейковина відповідала вимогам тощо. Але далі цього інтерес до нас не виявляється. Ставлення до Луганської області з боку міністерських чиновників таке, начебто такого регіону не існує взагалі. Але ж ми — частина України. І в умовах проведення АТО з'являються проблеми, які можна розв'язати тільки за допомогою держави.

— **А що передусім має зробити уряд?**

— Наприклад, установити тверді закупівельні ціни. Потрібно, щоб Аграрний фонд працював на ринку. Тому що нас сьогодні серйозно ображають: великі покупці домовляються між собою щодо сезонних знижок і скидають ціни. Скажімо, три-чотири тижні тому завод закуповував наш соняшник по 8800 — 9000 гривень за тонну, а сьогодні озвучив нову цифру сезону: від 6500 до 7500 гривень. З попитом нинішня закупівельна ціна ніяк не пов'язана. Тут держава могла б утримувати на ринку хоча б нижні межі ціни. Щоб ми знали, за що працюємо. А то діємо наосліп: сіємо, оремо, збираємо — і не знаємо, що із цього візьмемо. Виграємо — добре, програємо... витремо сльози й — далі працюємо. Ми ж не хазяї торговельного намету: немає покупця — закрилися. Земля чекати не може. Щоб вона почала давати віддачу, над нею три-чотири роки треба працювати, викладатися, щоб одержувати гідні врожаї.

— Нинішні труднощі прямо пов'язані з подіями, що відбуваються в нас у країні, — приєднується до розмови голова Троїцької районної державної адміністрації Олександр Іванов. — Наприклад, сьогодні склалася серйозна ситуація з логістикою. У світлі подій, що відбуваються, ставлення до області загалом негативне. Коли в інших регіонах країни дізнаються, що зерно має луганську прописку, відмовляються укладати контракти. Гадаю, таке ставлення пов'язане із блокпостами, із труднощами проїзду. Як відомо, є і обмеження з вивезення продукції. Залізниця через Троїцький район проходить, але це гілка «Луганськ — Росія» і йде вона в бік РФ. Отже, вивозити продукцію в інші області України за допомогою залізниці можливості немає, а автомобільний транспорт багатьом не по кишені. Ми, зізнаюся, уже йдемо на хитрість. Коли в мене запитують по телефону: «А де ваш Троїцьк?», я не уточнюю, що це на Луганщині, а відповідаю так: «Поруч із Куп'янськом». Люди не знають, що на півночі Луганщини, конкретно в нашому районі все спокійно. Загалом наша область асоціюється з територією, охопленою бойовими діями, небезпекою тощо. Це заважає аграріям. Крім того, кордон із РФ нашого Троїцького району становить 103 км. Ми перебуваємо, так би мовити, в кишені. На півночі — Росія, куди нам закрито шлях, на заході — Харківська область, на споживчий ринок якої потрапити важко. Там надлишок своєї продукції. Тим паче, якщо врахувати, що Росія перестала купувати українські продукти у зв'язку із санкціями.

— **Але ж у Луганській області сьогодні дислокується значна кількість військових підрозділів. Поставляти їм сільгосппродукцію із Троїцького району набагато простіше й ближче, ніж із центральних складів.**

— Військовослужбовцям продукти харчування везуть волонтери. Військові частини настільки зав'язані на своє керівництво, на своїх колишніх постачальників, що ми до армії не маємо жодного стосунку.

— **Уряд хоч чимось допомагає?**

— Він допомагає тим, що не заважає, і ми цьому раді.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.
Фото автора.

ОГОЛОШЕННЯ

Оголошення про проведення ДРУГОГО та ТРЕТЬОГО електронного аукціону з продажу активів ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА АКЦІОНЕРНИЙ БАНК "ПОРТО-ФРАНКО"

Уповноважена особа ФГВФО на ліквідацію АБ "ПОРТО-ФРАНКО" оголошує аукціон з реалізації активів, що обліковуються на балансі Банку, що буде проводитися на електронному торговому майданчику ТОВ "ПРОФЕСІОНАЛ", електронна адреса веб-сайту Організатора: **www.aykcion.com.ua**

Продажу підлягає наступне майно:

№ лоту	Опис лоту	Кіл-ть од-ць	Початкова ціна лоту (грн.)	Початкова ціна лоту (ПДВ)	Гарантійний внесок (грн.) без ПДВ.
93	Земельна ділянка для ведення індивідуального садівництва, площа 0,0304 га, Кадастровий номер: 5110136900:24:003:0182 (м. Одеса, вул. Дм. Донського, ділянка 2-а/10) та садовий будинок, загальна площа 216,10 кв. м., в т.ч. житлова площа 87,10 кв. м., 2 поверхи, 4 кімнати та підвал (м. Одеса, вул. Дм. Донського, будинок 2-а/10)	2 од.	1 080 000,00*	без ПДВ	108 000,00
94	Нежитлове приміщення, за адресою Одеська обл. м. Іллічівськ, вул. Леніна, 3-А/2-Н, 2. Загальна площа 82,4 кв. м.	1 од.	775 729,55**	з ПДВ	77 572,95
95	Земельна ділянка для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель та споруд, площа 0,090 га, Кадастровий номер: 5123782000020011028, що розташована за адресою Одеська обл., Овідіопольський р-н., с. Молодіжне, вул. Огородня, земельна ділянка 14.	1 од.	118 064,15**	без ПДВ	11 806,42
96	Житлова двохкімнатна квартира, загальна площа 30,6 кв.м., в т.ч. житлова площа 21,8 кв.м., що розташована за адресою м. Одеса, вул. М'ясоєдовська, 34/36, кв. 16.	1 од.	340 000,00**	без ПДВ	34 000,00
97	Житловий будинок господарчими спорудами, загальна площа 81,90 кв.м., в т.ч. житлова площа 54,0 кв.м, що розташований за адресою Одеська обл., Роздільнянський р-н, с.Степове, вул. Одеська, 91.	1 од.	54 829,25**	без ПДВ	5 482,93
98	Житлова двохкімнатна квартира, загальна площа 34,9 кв.м., в т.ч. житлова площа 21,0 кв. м., що розташована за адресою м. Одеса, пров. Єлисаветградський, 8/10, кв.9.	1 од.	429 196,45**	без ПДВ	42 919,65

**початкова ціна лоту №1 вказана зі зниженням ціни на 10%.*

***початкова ціна лоту №№2-6 вказана зі зниженням ціни на 15%.*

Увага заявників! На лоти ціна яких вказана без ПДВ при їх продажу ПДВ в розмірі 20% не нараховується.

По лоту №1 - наявні обмеження, відсутній під'їзд. Покупцю в обов'язковому порядку потрібно ознайомитися зі станом та характеристиками майна (за всіма лотами) до подачі заявки на участь в аукціоні.

Статус аукціонів: Аукціон проводиться без можливості зниження початкової ціни лоту.

Аукціон за лотом №93 **проводиться вдруге, початкова ціна лотів знижена на 10%.**

Аукціон за лотами №№94 - 98 **проводиться втретє, початкова ціна лотів знижена на 15%.**

Час проведення аукціону: 17.09.2015 року.

Початок торгів: по лоту **№93** - 09:00:00 закінчення торгів - 10:00:00 за Київським часом;
по лотам **№94-98** - 11:00:00 закінчення торгів - 12:00:00 за Київським часом.

Місце проведення аукціону (у формі електронних торгів): www.aykcion.com.ua

Кінцевий термін прийняття заявок на участь в аукціонах та сплати гарантійних та реєстраційних внесків 14.09.2015 року об 17 год. 00 хв.

Розмір реєстраційного внеску за участь в аукціоні становить 51 грн. 00 коп., без ПДВ.

Крок аукціону 1 % (один відсоток) від початкової ціни лоту.

З детальним описом лоту та умовами проведення аукціонів (документами які додаються до заяви) можна ознайомитись на веб-сайті Організатора аукціону: **www.aykcion.com.ua**

Фіксовані умови продажу майна:

1. Кожний учасник аукціону, який надав заявку на участь приймає "Правила проведення торгів (аукціону) з продажу активів банків щодо яких Фондом гарантування вкладів фізичних осіб прийнято рішення про здійснення процедури ліквідації" що оприлюдненні на сайті Організатора аукціону та умови Договору Приєднання з учасником аукціону, тексти яких розміщенні на веб-сайті Організатора аукціону. Заява на участь в аукціоні, квитанція про сплату внесків для участі в аукціоні, та інші необхідні документи подаються Організатору аукціону в електронній формі (скановані копії).

2. Реєстраційні та гарантійні внески вносяться на поточний рахунок Організатора аукціону Товариства з обмеженою відповідальністю "ПРОФЕСІОНАЛ": №26003010012978 у ПАТ ВТБ Банк м. Київ, МФО 321767, ЄДРПОУ 30761636.

3. Переможець зобов'язаний сплатити Організатору аукціону винагороду за проведення аукціону (шляхом вирахування суми із гарантійного внеску Переможця, детальніше - на веб-сайті Організатора аукціону).

4. Усі витрати, пов'язані з реєстрацією договорів купівлі-продажу покладаються на покупця - переможця аукціону.

5. Ознайомлення з майном проводиться за його місцезнаходженням у робочі дні з 10.00 до 17.00 за попереднім записом. За більш детальною інформацією та з приводу огляду активів звертатись до АБ "ПОРТО-ФРАНКО" за адресою: Одеса, вул. Ольгіївська, 8, тел. (048) 728-11-98.

6. Переможець аукціону повинен підписати протокол аукціону про визнання його переможцем, підписати договір купівлі-продажу придбаного активу та провести повний розрахунок з продавцем майна протягом 10 банківських днів з дня наступного після закінчення аукціону.

Організатор аукціону: Товариство з обмеженою відповідальністю "ПРОФЕСІОНАЛ", 61037, Харківська обл., м. Харків, вул. Плеханівська, 126/1 офіс 17. Тел. (050)532-01-85, працює щоденно крім вихідних з 09.00 до 18.00.

Прийом заявок на участь у аукціоні (реєстрація учасників) проводиться на веб-сайті Організатора аукціону: **www.aykcion.com.ua** починаючи з дня публікації (розміщення) цього оголошення, e-mail: **lg.aykcion@ya.ru**

4 липня 2015р. були втрачені оригінали документів, які підтверджують реєстрацію структурних утворень Всеукраїнського об'єднання "Свобода", а саме: Свідоцтво про реєстрацію Печерської районної у місті Києві організації ВО "Свобода", Свідоцтво про реєстрацію Солом'янської районної у місті Києві організації ВО "Свобода", Свідоцтво про реєстрацію Дніпровської районної у місті Києві організації ВО "Свобода", Свідоцтво про реєстрацію Київської міської організації ВО "Свобода".

ТОВ "Професіонал"

код ЄДРПОУ 30761636 оголошує про проведення 21.09.2015 року аукціону з продажу майна що належить ПАТ "Луганськнафтопродукт" код ЄДРПОУ 24202435, а саме: будівля АЗС; навіс літ. Є; заправна колонка літ. В, Г; вбиральня літ. У; сарай літ. Б; естакада літ. І; заправна колонка літ. ІІ, ІІІ; резервуари літ. IV.

Майно розташованої за адресою: Луганська область, м. Кремінна, вул. Інтернаціональна, 15

Фіксовані умови продажу в оголошенні на сайті: **www.aykcion.com.ua** тел. (050)532-01-85.

Фінансовий звіт про доходи і видатки Політичної партії "Відродження" за 2014 рік

(грн.)

1.	**Доходи**	1 232 588
в т.ч.		
-	добровільні внески	1 232 000
-	пасивні доходи	588
2.	**Витрати**	1 218 000
в т.ч.		
-	грошова застава кандидатів у народні депутати України	1 218 000

Звіт про майно Політичної партії "Відродження" за 2014 рік

Станом на 31 грудня 2014 року Політична партія "Відродження" майна не має.

Бути чи не бути?

Громадськість України вже понад рік є свідком небезпечного балансування на межі енергетичної катастрофи, і, мабуть, тому така прискіплива і навіть пристрасна увага з боку пересічних громадян, фахівців-енергетиків та економістів усіх профілів приділяється будь-якому проблемному аспекту функціонування і розвитку енергосистеми України. Одним із таких аспектів є перспективи альтернативної енергетики, водорозділ серед прихильників і противників якої проходить переважно по двох лініях: «дорожче-дешевше», «чистіше-брудніше». Ті, хто підтримує розвиток енергетики з альтернативних видів палива, як правило, вказують на обґрунтованість та необхідність додаткових фінансових затрат задля покращення екологічної ситуації в країні та зменшення енергозалежності від імпорту енергоресурсів (особливо від РФ), а противники стверджують, що такі додаткові затрати нам не по кишені, «не до жиру, бути б живу», і, крім того, ще й не вільні від небажаних екологічних наслідків.

У зв'язку з цим незайвим було б сказати декілька слів про екологічні аспекти впливу виробництва електричної енергії з традиційних та з альтернативних джерел палива на навколишнє середовище.

Щоб ми мали змогу надрукувати, а читач — прочитати ці міркування на папері, використано десь двісті грамів нафти для фарбника, пару гілок дерева для паперу і декілька кіловат-годин електричної енергії, виробленої із застосуванням приблизно 50,2 відсотка атомного палива, 37,4 — вугілля, 5,2 — газу, 6 — енергії великих річок, і 1,2 відсотка відновлюваних джерел енергії (пропорції наведено відповідно до оприлюднених галузевих звітних даних 2014 року). Тому, шановні читачі, щоб почитати цей матеріал, ми, хочемо того чи ні, але спричинилися до:

постійного та аварійного радіаційного забруднення навколишнього середовища (у тому числі внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС, визнаної однією з найбільших причин витоку радіації в світі, підвищеного радіаційного фону навколо родовищ видобутку ядерної сировини, а також унаслідок недбалості та можливості незаконного поводження з радіоактивними відходами в секторі «мирного атома»);

отруєння (одного з найтоксичніших у світі) повітря продуктами згоряння вугілля та вугільним пилом, до згубного скидання використаної на ТЕС гарячої води у водойми, до захворювань легеневими хворобами, скалічення і загибелі шахтарів (через те, що на вугільних підприємствах України застаріле обладнання, дідівські технології, порушення норм праці, щороку Мінвуглепром повідомляє про тисячі нещасних випадків, загибель десятків гірників, шахтарські містечка, що провалюються під землю, тільки-но припинити безнастанну роботу насосів в полишених шахтах);

закупівлі природного газу в РФ за ціною приблизно рівною вартості десятка снарядів для крупнокаліберної артилерії за 1000 куб. м;

затоплення гігантськими водосховищами цілих районів і сіл із садами, хатами і церквами, до різкого уповільнення водообміну, створення зон застою і цвітіння води, посиленої ерозії берегової зони, до знищення екології цілих регіонів навколо ГЕС та ГАЕС і, нарешті, до згоди на проживання наших дітей і нас самих у безпосередній близькості до напівзруйнованих, у загрозливому стані гігантських дамб поблизу великих міст, зокрема Вишгороду та власне Києва.

Наведене вище — лише верхівець айсберга, найпомітніші аспекти екологічних негараздів та соціальних втрат, притаманних традиційному способу виробництва електроенергії, перераховувати ж усі школи не вистачатиме паперу. Така ціна вже сплачена і продовжує платитися щодня за кожну «традиційну» кіловат-годину, що йде на забезпечення комфортного і споввненого цивілізаційних вигід життя суспільства.

Саме для уникнення перспективи нарощування (яке чимдалі йде ще стрімкішою експонентою) зазначених екологічних проблем, а також катастрофічних, з економічної точки зору, перспектив функціонування «великої» енергетики (про які буде сказано далі) уряд та Верховна Рада України, на розвиток досягнутих угод з Європейською спільнотою про приєднання до спільного простору, здійснює поступові, виважені й обережні (аж занадто обережні: крок вперед, два кроки назад, як на думку багатьох експертів-енергетиків) заходи з розвитку і стимулювання альтернативної електроенергетики, тобто екологічно безпечного виробництва електричної енергії з відновлюваних природних джерел енергії (вітер, сонце, течія води, геотермальна енергія) та відходів виробництва (біомаса, біогаз тощо). Слід підкреслити, що генерація електричної енергії з відновлюваних природних джерел енергії (вітру, сонця, енергії води) здійснюється без викидів і без використання шкідливих речовин, притаманних УСІМ традиційним видам енергетичного палива.

** До прикладу: щоб отримати 1 МВт електроенергії, потрібно спалити приблизно 110—120 кубічних метрів газу, або 6,7 кубічних метрів дров, або 20 тонн побутових органічних відходів, або 3,5 тонни мазуту, або 2,6 тонни дизельного пального. Усе це спалення супроводжується шкідливими викидами, викликає забруднення ще на стадії видобутку зазначених корисних копалин (не кажучи вже навіть про ядерне паливо). Ви усвідомлюєте, яка кількість природних ресурсів зберігається при використанні водного, сонячного чи вітрового потенціалу? http://ua-reporter.com/novosti/138088*

Отже, крім європейського вектору суспільного розвитку, важливою причиною зазначених урядових заходів є катастрофічний стан традиційної електроенергетики і з точки зору фінансових, матеріально-технічних та ресурсних перспектив функціонування, і з точки зору нарощування чимдалі стрімкіше екологічних проблем.

Саме для уникнення перспективи галузі опинитися в глухому куті повної енергетичної залежності або колапсу та розвалу Об'єднаної енергетичної системи України, з метою забезпечення для суспільства перспективи виходу з катастрофічних обставин нинішнього функціонування «великої» енергетики, запущено два процеси, які мають іти назустріч одне одному: це ефективне енергозбереження і альтернативна енергетика. Їх активне просування дасть можливість поступово замінити екстенсивний, затратний і руйнівний для природи та людини механізм традиційного електровиробництва на чисте, беззатратне (або засноване на використанні відходів) виробництво та ощадливе споживання електричної енергії. «Фантастика! Альтернативні ресурси мізерні порівняно із традиційними джерелами» — скаже скептик, але те саме казали і про автомобілі в минулому столітті, про можливість відеозв'язку, а, наприклад, термін «всепланетний інформаторій» із **фантастичного** роману братів Стругацьких 50-х років минулого століття — на сьогодні все це звична реальність. Ось ще одна з таких «фантастичних» реальностей — повідомлення з Інтернету («всепланетного інформаторію») від 9.08.2015 р.

** «Немецкая солнечная энергетика в прошлом месяце вышла на новый уровень. **(http://www.charter97. org/ru/news/2015/8/9/163801/)** Солнечные панели по стране произвели **такое же количество** электроэнергии, как и местные атомные электростанции, передает **Deutsche Welle.**»*

З'ясувавши для себе деякі найвидиміші аспекти екологічних та соціальних наслідків традиційного способу виробництва електричної енергії, спробуємо розглянути основні фінансові аргументи дискусії, які чи не більше, ніж екологічна складова, викликають праведний гнів борців із «нетрудовими надприбутками паразитів на природі і народних коштах» (читай — інвесторів альтернативної енергетики).

Коротко про два факти, важливі для розуміння та оцінки економічної складової цієї конкурентної боротьби.

Перший. Попри те, що «зелені» тарифи в декілька разів вищі за тарифи для традиційних виробників палива, ні надприбутки, ні навіть просто хоч трохи суттєві прибутки діяльністю виробників за такими тарифами не передбачаються, лише відшкодування протягом 5—10 років початкових затрат на закупівлю обладнання та запуск в експлуатацію промислових потужностей. Точка окупності більшості проектів — понад п'ять років експлуатації.

Другий. Високими «зелені» тарифи видаються порівняно з тарифами на виготовлену традиційними способами електроенергію, а останні лише тому здаються нам низькими, що не включають: 1) **початкових затрат**, яких вже зазнало суспільство в роки індустріалізації та за радянських часів; 2) необхідних для **повноцінного відновлення обладнання** коштів; 3) а також коштів, необхідних **для усунення** постійно наростаючих згубних екологічних та соціально-економічних **наслідків** експлуатації «на прибуток та на зношення» ТЕС, ГЕС і АЕС української енергосистеми, що вже настали.

Перше. Про вже зазнані затрати будівництва складно сказати сьогодні у гривневому еквіваленті і привести таким чином до тарифного розрахунку цю складову вартості електроенергії, яка споживається на цей час нами і буде споживатися ще, на жаль, довгі десятиліття наступними поколіннями; її в тарифах немає, але ці грошові і негрошові затрати українського народу на будівництво гребель, гідрогенеруючих гігантів, теплоелектростанцій та шахт, на видобуток, обробіток і захоронення урану, наукову, інженерно-технологічну розробку, проектування та зведення реакторів, є в кожній кіловат-годині, купованій нами ніби за «безцінь» (якісь 50—70 копійок на ОРЕ за «зеленого» тарифу 2—8 гривень) електричної енергії. І не лише ці, в кожній купованій за такою невисокою ціною кіловат-годині приховано неуникні майбутні затрати на капітальне відновлення генеруючих потужностей, спрацьованих згідно з даними оприлюдненої відомчої статистики в середньому на 80 відсотків на цей час та побудову нових. Можна вихвалятися дешевим молоком, закладаючи до його собівартості лише траву і комбікорм, та, на жаль, вік корови не безкінечний, і рано чи пізно перед продавцем молока постає питання придбання нової тварини... Отже, **друге**. Сьогодні «дешевий» тариф традиційних кіловат-годин жодним чином не передбачає, що будемо робити вже через п'ять років, коли побудованим 50—70 років тому обладнання остаточно і безповоротно почне потребувати виведення з експлуатації або саме аварійно виходитиме з ладу, створюючи загрози не лише інженерного, а й економічного, екологічного та соціального характеру. **Третя** «невидима» складова ціни дешевих традиційних кіловат-годин не така вже й невидима — принаймні основний фінансовий документ країни частково її відображає, а саме щороку у статтях видатків державного бюджету України на усунення вже наявних і щоразу прибуваючих негативних наслідків функціонування традиційної електроенергетичної галузі передбачаються мільярди гривень, а, за оцінками експертів, необхідні затрати в цих напрямах в десятки разів перевищують передбачені бюджетними програмами кошти, тобто просто не фінансуються і не здійснюються. Так, усі споживачі України згідно з вимогами норм законів України про державний бюджет на 2014-й та 2015 рік, КРІМ ТАРИФУ за спожиту електричну енергію, мали відшкодовувати ще й видатки галузі, без яких купівля «дешевих» кіловат-годин, вироблених на ТЕС та АЕС, була б неможлива. Це майже 11,6 мільярда гривень за такими програмами Міністерства енергетики та вугільної промисловості України: «Державна підтримка вугледобувних підприємств на часткове покриття витрат із собівартості готової товарної вугільної продукції», «Реструктуризація вугільної та торфодобувної промисловості», «Гірничорятувальні заходи на вугледобувних підприємствах», «Фізичний захист ядерних установок та ядерних матеріалів». Це майже 2 мільярди гривень за такими програмами Державного агентства України з управління зоною відчуження «Внески України до Чорнобильського фонду «Укриття» та до рахунку ядерної безпеки ЄБРР», «Радіологічний захист населення та екологічне оздоровлення території, що зазнала радіоактивного забруднення», «Наукове забезпечення робіт та інформаційні системи щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи», «Виконання робіт у сфері поводження з радіоактивними відходами неядерного циклу, будівництво пускового комплексу «Вектор» та експлуатація його об'єктів», «Підтримка екологічно безпечного стану у зонах відчуження і безумовного (обов'язкового) відселення», «Підтримка у безпечному стані енергоблоків та об'єкта «Укриття» і заходи щодо підготовки до зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС».

Зазначені витрати щороку фінансуються з держбюджету і будуть фінансуватися й далі за «затратним» принципом (їх до певної міри можна охарактеризувати як «авральні» та «аварійні»), і, на превеликий жаль, наведені вище витрати становлять лише невелику частку «невидимої», але дуже відчутної для суспільства частини реальної вартості традиційної електроенергії.

Ураховуючи все наведене вище (а ще цілий окремий допис може бути присвячений двом актуальним темам стосовно перспектив малої альтернативної енергетики, а саме, по-перше, наявної значної обмеженості традиційних ресурсів палива в розпорядженні України та світу, і, по-друге, енергонезалежності окремих місцевих громад від глобальних систем життєзабезпечення, вразливість яких зростає разом із цілковитою залежністю громади і людини від їх функціонування), маємо зробити такий висновок: з теперішньої ситуації електроенергетичної галузі України невідворотним є терміновий пошук рятівних шляхів, залишити все, як є, — згубно для вже нинішнього покоління, не кажучи про наступні.

Одним із таких шляхів є розвиток генерації з альтернативних джерел енергії. І в цьому напрямі немає надприбутків, гонитви за гривнею, експлуатації природи, а є копітка робота ентузіастів чистого майбутнього на благо поколінь.

Володимир КОМІРЕЦЬ.

СПОРТ

Михайло ФОМЕНКО:

«У кожному матчі потрібна стовідсоткова вмотивованість»

Футбол. ***Тренер національної збірної України Михайло Фоменко*** (на знімку) ***поспілкувався із представниками ЗМІ в перший день збору колективу до матчів кваліфікації ЧЄ-2016 з командами Білорусі та Словаччини.***

— У збірній Білорусі працює новий тренер після того, як її обіграла наша команда в Борисові (2:0). Чи змінилась гра білорусів?

— З новим керманичем, звичайно, змінилися принципи побудови гри. Крім того, до збірної викликали групу нових футболістів, яких не було рік тому, під час нашого очного протистояння. Ураховуючи це, будуватимемо нашу гру.

— Чи всі готові до майбутнього найближчого матчу?

— Більшість футболістів брали участь у матчах чемпіонату країни. Більше інформації матимемо після зустрічі з хлопцями та проведення з ними індивідуальних бесід. Деякі гравці брали участь в єврокубкових баталіях, продемонструвавши хороший рівень гри. Неприємно, що «Зоря» передчасно завершила свої виступи в Лізі Європи. Але це футбол. Спробуємо максимально ефективно використати той час, який у нас є до проведення офіційних матчів у кваліфікації ЧЄ-2016.

— Чому лише останньої миті викликали до збірної Олександра Гладкого?

— Вирішили підстрахуватися, оскільки протягом матчів останнього туру чемпіонату певні гравці отримали мікротравми. Сподіваємося, що всі будуть готові до матчів із Білоруссю (5 вересня) та Словаччиною (8 вересня).

— Що привернуло вашу увагу у грі молодого півоборонця донецького «Шахтаря» Віктора Коваленка? Яка вірогідність його появи у складі у вересневих зустрічах?

— Збираємося познайомитися з ним і безпосередньо подивитися на його можливості. Минулого сезону він разом зі своєю командою дійшов до фіналу юнацької Ліги чемпіонів УЄФА. Коли його тепер випускають на заміну в «Шахтарі», він здатен змінити хід матчу. Він має багато перспектив стати хорошим гравцем, але все залежить виключно від нього самого.

— Що краще для національної команди: щоб Андрій Ярмоленко залишився в київському «Динамо чи пішов з команди?

— Якщо наші виконавці йдуть до сильних європейських клубів, їхній рівень однозначно зростатиме. Кожному футболісту, який бажає вийти на новий рівень, необхідно працювати над собою. Не думаю, що Ярмоленко зменшив би до себе вимоги після переходу до європейської команди. Андрій хоче постійно зростати і ставати кращим. Якщо Ярмоленко гратиме в Європі, це буде плюс для збірної.

— Чи могли подумати, що збірна Словаччини після першого кола буде незаперечним лідером нашої групи?

— Не здивований, бо ще раніше казав, що це дуже сильна і непроста команда. Гравці словацької збірної представляють серйозні європейські клуби. Вони втілили в життя ті перспективи, які мали перед початком відбору. Натомість у нас кожен поєдинок тепер немов останній.

— Щоб вийти на чемпіонат Європи напряму, збірній України необхідно здобувати перемоги в усіх матчах, котрі залишилися. Яка гра забезпечить вашим підопічним реалізувати задумане?

— У кожній зустрічі треба бути на сто відсотків вмотивованими. Футбол — колективна гра, і якщо хтось один не викладається на повну, то команда матиме проблеми. За прикладом не треба далеко йти — останній поєдинок «Шахтаря» в Лізі чемпіонів. Але добре, що все добре закінчилося...

Геннадій БРАНИЦЬКИЙ.

Фото «Голосу України».

ДЕНЬ

№ 161 (6165) СЕРЕДА, 2 ВЕРЕСНЯ 2015

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, уночі в північній частині місцями невеликий короткочасний дощ із грозою. Вітер західний, південно-західний з переходом на північно-західний, 5—10 м/с. Температура вночі — 17—22 градуси тепла, вдень — 35—38 вище нуля. У східній частині вночі —13—18 градусів, вдень — 29—34 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 2 ВЕРЕСНЯ

■ **1774.** Засновано Одесу. ■ **1889.** У Маріуполі засновано морський порт. ■ **1932.** Всеукраїнська контора «Торгсин» інформувала, що населення купує в обмін на побутове золото винятково хліб, борошно, крупу, цукор, сіль, відмовляючись від промислових товарів. ■ **1943.** Суми визволено від німецько-фашистських загарбників. ■ **1996.** Відповідно до указу Президента України Л. Кучми та статей 99 і 102 Конституції України в країні розпочалася грошова реформа. В обіг введено національну валюту України — гривню. ■ **2014.** Загинув під Лутугиним Луганської області під час виконання бойового завдання Олександр Марчук — лейтенант Збройних Сил України. Нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (посмертно).

Нам потрібна міцна єдність. Її намагаються порушити псевдопатріоти і провокатори

«Щонайменше три правоохоронці загинули, ще понад 130 співробітників МВС та Нацгвардії України отримали тілесні ушкодження різного ступеня тяжкості. Постраждали також десятеро цивільних». Це не бойові зведення із фронту, а лише результати акції протесту незгодних із планами влади внести зміни до Конституції України. Як відомо, 31 серпня після голосування у парламенті під стінами Верховної Ради у мирному, здавалося б, Києві пролунав вибух. За даними МВС, могла спрацювати бойова граната.

Найімовірнішого винуватця трагедії, яка уже забрала життя трьох правоохоронців (віком від 20 до 24 років!), затримали того ж дня. «Зловмисника, якого обґрунтовано підозрюють у вчиненні правопорушення, доправили до райуправління столичної міліції. Під час огляду особистих речей у молодика вилучили предмет, схожий на гранату, запал до неї, чеку від іншого боєприпасу. Особу чоловіка встановлено. Це — 21-річний боєць добровольчого батальйону спецпризначення «Січ», — повідомляє прес-служба ГУ МВС у м. Києві. У самому батальйоні від свого бійця не відкаралися, утім одразу ж уточнили: триває процес його звільнення. Піти із лав захисників Вітчизни захотів за власним бажанням.

Затриманому уже оголошено обвинувачення. Загалом після кривавих подій під Верховною Радою до райуправлінь столичної міліції було доправлено 31 особу. Із них 18 — затримано. Як повідомили у пресслужбі прокуратури міста Києва, за фактом подій біля Верховної Ради розпочато кримінальне провадження за чотирма статтями, у тому числі за статтею 348 Кримінального кодексу — вбивство або замах на вбивство співробітника правоохоронного органу під час виконанні ним службових обов'язків.

Нині правоохоронці ретельно вивчають відзняті на місці подій фото- та відеоматеріали і встановлюють особи інших учасників масових заворушень. При цьому знайти обіцяють не тільки виконавців, а й організаторів та замовників заворушень.

Це, щоправда, сухі фрази офіційних повідомлень прес-служб силових відомств. Куди більш емоційними є слова очільника МВС Арсена Авакова: «Я прямо звинувачую Олега Тягнибока та його партію «Свобода» у злочині, що призвів до загибелі людини. Гранату кинув член партії «Свобода» і боєць батальйону «Січ». Тягнибок привів під Верховну Раду не протестувальників, а бандитів, що вбивали та калічили наших солдатів... Серед поранених — майже 20 осіб, це солдати та офіцери, що пройшли АТО...», — написав на власній сторінці у соцмережі Арсен Аваков. До слова, слідчі МВС мають намір допитати Олега Тягнибока у зв'язку з його участю у сутичках під Верховною Радою.

Із запереченням своєї причетності до кровопролиття та звинуваченнями у бік влади представники ВО «Свобода» не забарилися. «Те, що Аваков так оперативно «призначив винних», свідчить про одне — провокацію ним і було сплановано», — йдеться у повідомленні прес-служби на офіційному сайті об'єднання.

Чи планувався цей теракт заздалегідь, чи ж це стало фатальним «експромтом» надто радикалізованого і підігрітого політичними гаслами суспільства, чи є в цьому інтереси Кремля і хто у такому разі став його «рукою» — має встановити слідство.

Ті, хто хоче допомогти бійцям у лікуванні, може переказати допомогу на реквізити:

Одержувач: військова частина 3027 Національної гвардії України.

Спеціальний реєстраційний рахунок: № 31251301207229.

Банк одержувача: УДКСУ у Вишгородському районі Київської області.

МФО: 821018.

Код ЄДРПОУ: 08803649.

Призначення платежу: для надання допомоги постраждалим військовослужбовцям Національної гвардії України під час несення служби біля Верховної Ради України 31 серпня 2015 року.

Вл. інф.

Трагічні події під Верховною Радою.

Фото з сайту glavcom.ua.

ПРЯМА МОВА

«Ключова позиція — винними не мають залишитися лише виконавці, ті, хто висмикнув чеку і кинув РГО — ручну гранату оборонну з радіусом 25 метрів — не лише ті, хто приніс автоматичну зброю і натискав на курок, не лише ті, хто витягав бейсбольні бити і бив бійців Нацгвардії, а й їхні організатори, у тому числі політичні, і замовники... Коли нам потрібна міцна єдність проти агресора, завдяки зусиллям псевдопатріотів і провокаторів у центрі столиці гинуть люди. Нам треба зараз продемонструвати чітку, злагоджену і ефективну дію влади», — заявив Петро Порошенко під час термінової наради за участі керівників парламенту, уряду та силових структур щодо кривавих подій біля Верховної Ради.

У НОМЕР

Загиблих під Іловайськом згадали поіменно

Сотні жителів Дніпропетровська й бійці підрозділів, які вирвалися з оточення, зібралися на площі Героїв Майдану, щоб вклонитися пам'яті полеглих під Іловайськом. Усіх бойових товаришів згадали поіменно.

Військовослужбовці заявили, що не згодні з офіційними даними про кількість загиблих у котлі. Вони наголосили, що чекають суду над винними в загибелі сотень патріотів генералами й високопосадовцями. Матері загиблих розповіли, що витрачають величезні суми, щоб доправити останки своїх дітей для перепоховання в рідні міста. Під час виступу однієї з матерів загиблого бійця присутні встали на коліна.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Фото автора.

Дзвоник зупинив обстріли

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Довгоочікуване перемир'я стало справжнім подарунком школярам... Також на довгоочікуваний мир сподіваються і українські військові. Для всіх зрозуміло, що війна приносить на землю Донбасу лише горе. Тож люди, які пройшли війну, бачили смерть, руйнування, розбрат, понад усе цінують мир і спокій у нашій державі», — повідомляє прес-центр АТО.

Домовленість про стійке припинення вогню із початком навчального року стало результатом засідання контактної групи у Мінську наприкінці серпня. Тоді, заради безпеки школярів, усі сторони перемовин погодились скласти зброю принаймні на перший тиждень навчання. Чи вистачить витримки бойовикам, звичайно, невідомо. Станом на 12 годину учорашнього дня повідомлень про порушення чи провокації з боку бойовиків не надходило.

Утім, напруженість на фронті зберігається. Українські військові не тішать себе зайвими ілюзіями, перебувають у бойовій готовності і за потреби готові зупиняти провокації збройних терористичних угруповань.

Про те, що по той бік фронту складати зброю не збираються, свідчать дані аналітичної групи «Інформаційний спротив». За їхньою інформацією, попри різке зниження активності російсько-терористичних військ на Донбасі, до 31 серпня бойовики продовжували переміщення живої сили та техніки. Так, через Шахтарськ на Донецьк фіксувалось перекидання живої сили проросійських найманців. А у районі населеного пункту Тельманове тривало формування нової тактичної групи. За добу туди було перекинуто близько 10 ББМ, 6 танків та артилерію. Південніше Кутейникового з'явилися «Гради».

Крім того, на території так званих «народних республік» ватажки збройних формувань продовжують примусову мобілізацію чоловічого населення до своїх лав. «Люди усіма способами ухиляються від так званої мобілізації: чоловіки призовного віку лягають у лікарні, масово виїжджають з окупованих територій», — розповів Анатолій Стельмах.

Своєю чергою речник адміністрації Президента України з питань АТО, полковник Олександр Мотузяник нагадує: члени незаконних збройних формувань, які не заплямували себе скоєнням важких злочинів, можуть обрати інший шлях — розпочати нове життя у мирній Україні. Звичайно, у разі співпраці з правоохоронними органами. Так нещодавно вчинив чоловік, який до цього охороняв захоплені бойовиками об'єкти.

Тетяна СУВОРОВА.

Боєць шукає рідних

Вінницькі волонтери звернулися до редакції «Голосу України» з проханням допомогти розшукати рідних бійця, який нині лікується в Маріуполі на Донеччині **(на знімку)**. Він втратив пам'ять, тому не може нічого розповісти про себе чи родину. Весь час повторює, що він з Вінниччини.

Волонтери вірять, що комусь таки відоме обличчя людини, зображене на фото. Таких просять відгукнутися за телефоном у Вінниці — (043-2) 59-50-77 або повідомити у редакцію.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фото надано вінницькими волонтерами.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Віктор БОНДАР.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 18 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 14 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 45 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 80000.

Друк:
ТОВ «Поліпрінт», 04074 м. Київ, вул. Лугова, 1а, тел. (044) 464-17-89, факс (044) 464-17-91
poliprint@ukr.net

Зам. 5344

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

